O ESPIGONCIÑO

XORNAL ESCOLAR DO CEIP "MANUEL FRAGA IRIBARNE" DE CARIÑO

Carla 5ºB

Nº 56 NADAL 2010

O NADAL

Este Nadal, penso que vai ser moi fermoso, porque para min é a mellor época do inverno. Isto é es debido aos xantares e ceas familiares que facemos nos días máis sinalados; tamén se debe ao agasallos que se fan por Papá Noel e polos Reis Magos. O malo desta época é que fai moitísimo frío pero os nenos que non teñen onde refuxiarse seguramente pásano moito peor. Isto entristéceme, porque os nenos pobres xa non teñen regalos, pero nos centros comerciais recoléctanse xoguetes para eles. Esperando que estos regalos lles fagan máis levadeiras estas fechas, eu procurarei axudar un pouco levando algúns xoguetes que xa non utilizo, e que están como novos, a estes centros. E agardando que cheguen axiña estas datas, deséxolle a todos os nenos:

FELICES FESTAS.

Laura Martínez García. Quinto A

Sumario.

Novas de Cariño.	5
Novas do mundo.	6
Curiosidades dos xornais.	8
Os novos alumnos e alumnas.	9
Actividades: a festa dos froitos do outono.	13
Actividades: a visita da enfermeira Lola.	15
Actividades: o magosto.	16
Actividades: concurso de cabazas decoradas.	19
Entrevista: Christine Baker.	20
Contos.	22
Poemas.	33
Nadal.	40
Internet.	42
Proxecto: Abalar.	43
Proxecto: Historia dunha semente.	47
Proxecto: Vixiantes do patio.	49
Biblioteca.	50
Obradoiro: Xogos para o magosto.	54
Obradoiro: Construción dunha peceira.	55
Deporte.	56
Pasatempos.	58

HUGO

Novas de Cariño.

Temporal.

8 de novembro de 2010. O temporal causou importantes destrozos no porto.

(Foto de Ana Docal)

Neve.

O día 2 de decembro nevou en Cariño... foi toda unha novidade !!!!

Novas do mundo.

RECORNOTICIAS

En Alemania , un home chamado Martin Laurello é capaz de xirar o pescozo a límites asombrosos: consigue realizar un xiro de 180 graos. Cando o fai, parece que ten a cara por riba das costas.

Na illa de Chipre, unha anciá de cen anos de idade, saltou en paracaídas dende o pico dunha montaña de 762 metros de alto. Acadou o record mundial na súa categoría.

Un can de dous metros de longo e un metro de alto, podería ser o can máis grande do mundo. Chámase Boomer e vive en EEUU. É un Landseer Newfoundland de cor negra, moi peludo.

A tableta de chocolate máis grande do mundo, fíxose en Armenia. Pesa 4.410 kilogramos e entrou no libro Guinness dos Records. A máis de un lle gustaría comela enteira!

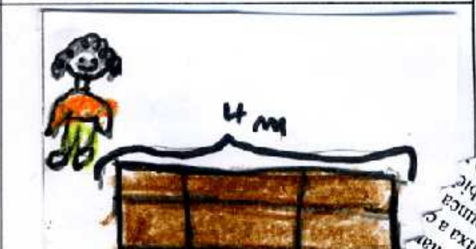

En Estados Unidos unha muller leva sen cortar as uñas dende o ano 1979. Crecéronlle tanto que miden case 52 cm de longo. Deben ser incomodísimas..

Un par de chimpancés celebraron o seu casamento nun zoolóxico de China. Na feliz ocasión, a noiva vestia de rosa cun fermoso pano e o noivo de verde, con sombreiro e garavata.

En Austria, 150 homes competiron pola barba e o bigote máis longo do mundo. Raro concurso, e máis raros aínda os peinados que lles facían...

En Panamá, prepararon a taza de café máis grande do mundo. Ten unha capacidade de 2.840 litros, e para poder facela utilizaron 136 kilos de café. A elaboración durou catro horas.

...e contado polos alum...

4ºB

Curosidades dos xornais.

Na Clase de 2º "B", este ano decidimos destinar un lugar da aula para ir poñendo nel noticias que aparecen nos xornais ou unhas revistas e que a nós nos parecen "curisosas". Todos colaboramos, tanto os alumnos como o noso mestre.

De entre todas as que fomos poñendo durante este trimestre, algúns de nós comentamos as que nos pareceron as más interesantes de todas. Aí van as nosas opinións:

ALEJANDRO: "Na nosa clase hai un taboleiro onde poñemos as nsoticias máis curiosas que atopamos. Todas eran moi interesantes. As que máis me chamaron a atención foron dúas: unha ra con nariz e unha nena que naceu sen brazos e aprendeu a comer cos pés".

IVÁN: "A noticia que máis me gustou é a dunha señora que quere mercar o sol. A señora era de Vigo e levaba uns papeis nos que dicía que quería mercar o sol. A xente ríase dela porque lles parecía unha tolería".

ANA: "Esta foi a noticia que máis me chamou a atención. Pasou nunha aldea galega: un burato traga unha eira duns veciños. Agora a xente ten medo porque ninguén se pode explicar como sucedeu. Bótanlle a culpa á mala calidade do chan e á choiva deses días".

PABLO: "A noticia que máis me chamou a atención do cartel de curiosidades foi o da nena que comía cos pés porque lle faltaban os brazos. Isto chámase supervivencia e superación".

NEREA: "Fai cincuenta anos existiron uns vasos triangulares para beber. iaos nenos lles gustaban moito! Tiñan unha palliña. Sempre bebían deses vasos. Tiñan uns debuxos moi bonitos e eran de cartón". (Estase referindo aos primeiros tetra-briks que houbo en España).

ROI: "O que máis me chamou a atención foi o gorila con móvil, porque os gorilas non teñen móviles. Os humanos si que teñen móviles".

DANIEL: "Foi o sapo con nariz, porque o sapos non teñen nariz e porque o nariz era longo e porque o sapo non era un sapo normal".

NACIO SIN BRAZOS
Y APRENDIO A COMER CON LOS PIES

«Mis brazos están en el paraíso», suele decir Aya Masud, la niña palestina de nueve años que nació sin extremidades superiores, lo que no le ha impedido llevar una vida normal gracias a su capacidad para hacer con los pies lo que el resto de los mortales hace con las manos, incluido comer. La pequeña Aya, que vive en la franja de Gaza y es una alumna aventajada en su escuela, dice: «Hago todo usando las piernas y los pies, por lo que rara vez tengo que pedir ayuda». De mayor, Aya Masud quiere ser profesora. En la imagen, la pequeña en la cantina del colegio comiéndose unos espaguetis.

Os novos alumnos e alumnas.

ALUMNAS E ALUMNOS DE 3 ANOS

- A NOSA CLASE É A DOS COCODRILOS
- E A NOSA MASCOTA CHÁMASE LILO

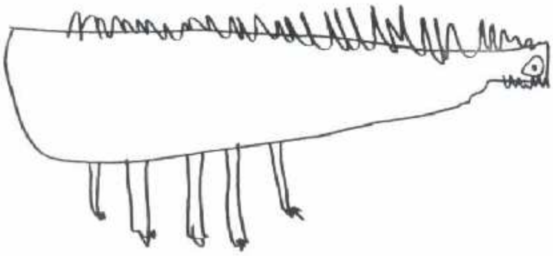

•O NOSO COLEXIO:

ANXO: É GRANDE.

ALEJANDRO: TEN PERCHEIRO, PARA COLGAR AS CHAQUETAS, A BOLSA E O MANDILÓN.

CARMEN: COLGAMOS OS CARNÉS NA CASA DE PAROLA. AMARELOS, LARANXAS, AZUIS, VERMELLOS E VERDES.

NAIARA: EU XOGO NA CASIÑA.

DANIEL GARCÍA: XOGO EN CONSTRUCIÓNS.

DAVID: TAMÉN HAI O RINCÓN DE LÓXICA, BIBLIOTECA E PLÁSTICA.

DANIEL YÁÑEZ: EU XOGO CON LEO.

LEONARDO: HAI UNHA PIZARRA E EU XOGO.

ALBA: HAI PLASTILINA.

LUIS: TEN LETRAS. A /Z/ DE ZOE, /S/ DE SARA, /U/.

ANTONIO: HAI XOGUETES NOS RINCÓNS.

KIARA: HAI FOTOS DOS NENOS.

IVÁN: HAI LIBROS NA CESTA DA BIBLIOTECA.

ZOE: APRENDEMOS COUSAS, A XOGAR.

MARCOS: LETRAS. /M/ MIÑA, /L/ DE LEONARDO, /C/ DE CARMEN, /Z/ DE ZOE, /Y/ DE YERAY E DANI YÁÑEZ, /S/ DE SARA, /R/ DE RAÚL, UN "PALITO" DE IVÁN.

RAÚL: HAI MOITOS NENOS NO COLE.

LAURA: AS LETRAS.

YERAY: O ELEFANTE ABURRIDO CANDO NOS PORTAMOS MAL E DECIMOS PALABROTAS.

SARA: HAI CERAS E PLASTILINA E BORRADORES.

•OS NOSOS PROFESORES SON:

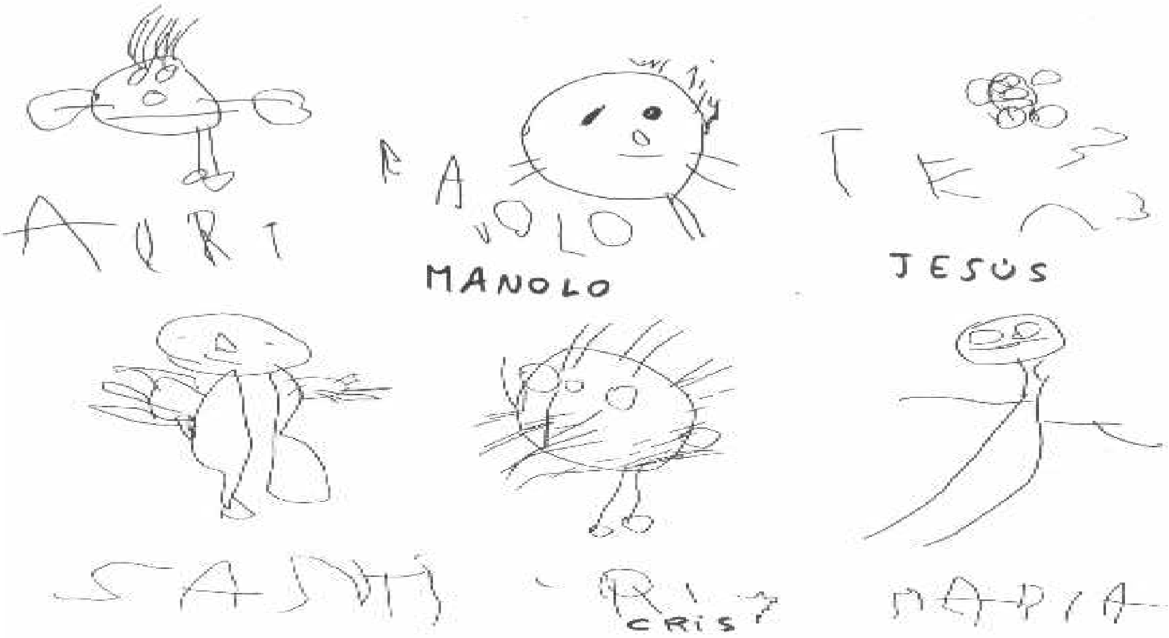

•OS "COCODRILOS" SOMOS:

IVÁN
LEONARDO
KIARA
NAIARA

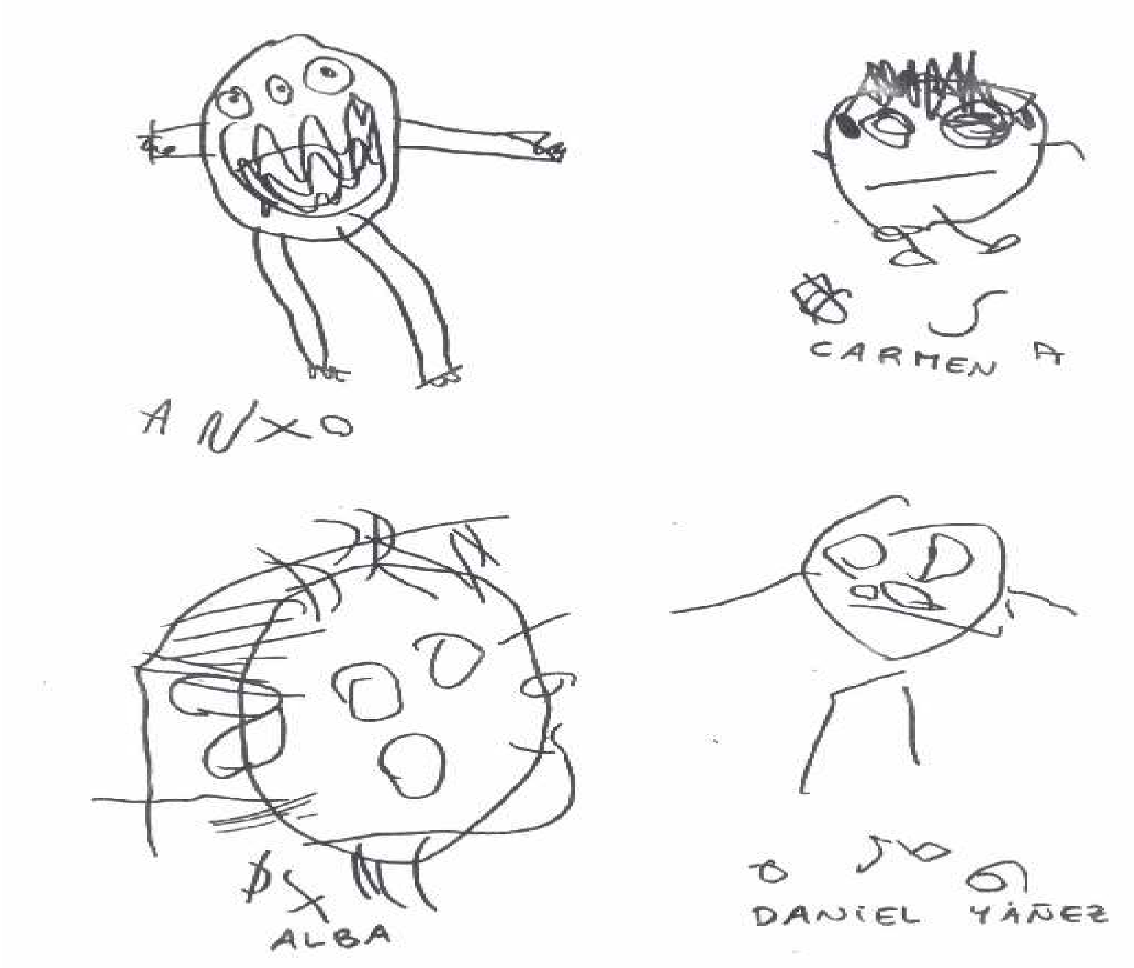
ANXO
CARMEN
ALBA
DANIEL YÁÑEZ

ANTONIO
MARCOS
YERAY
DANIEL GARCÍA
LAURA
RAÚL
SARA
DAVID

Actividades: A festa dos froitos do outono.

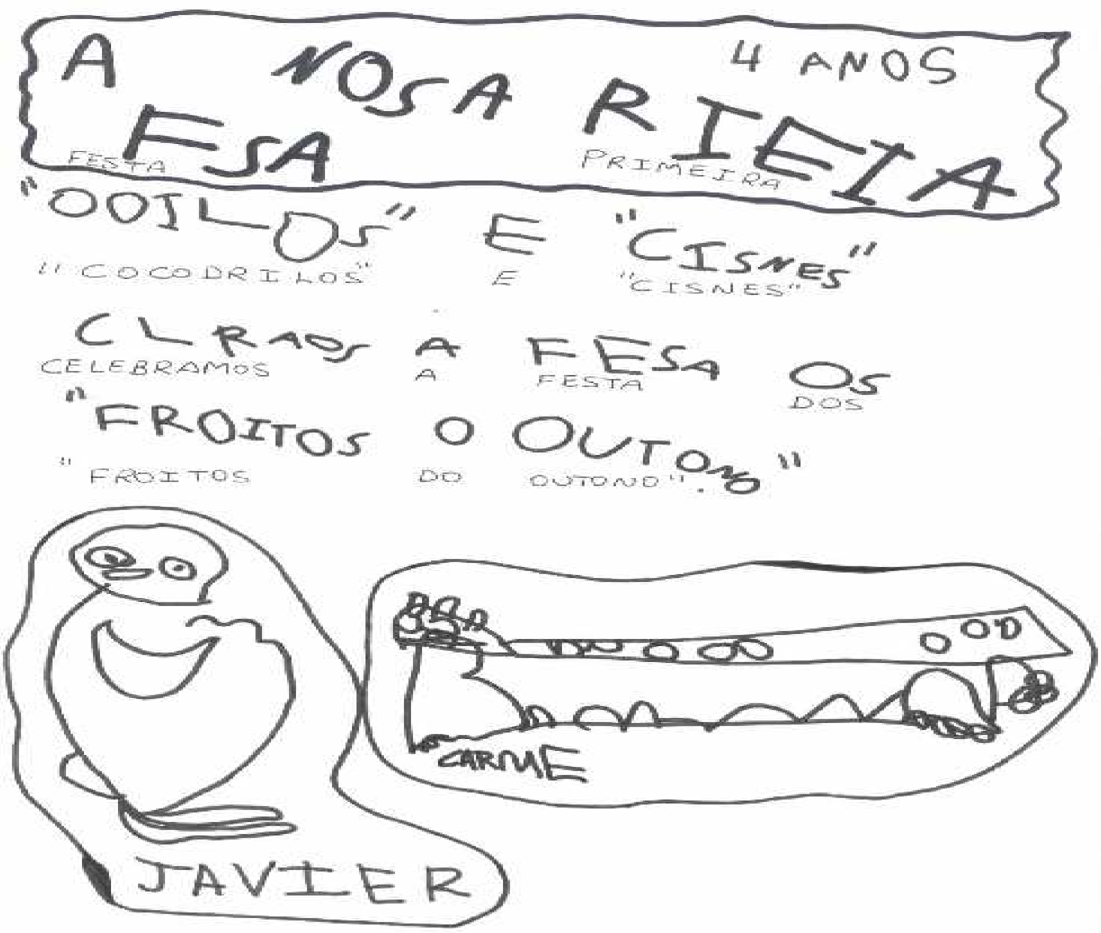

FIXEMOS ZUME DE LARANXA NUN EXPREMEDOR.

FIXEMOS UNHA MACEDONIA.

NO PATIO XOGAMOS COAS FOLLAS DAS ÁRBORES QUE ESTABAN NO CHAN.

E TAMÉN XOGAMOS COS MINIPAPAVENTOS QUE VOABAN CO VENTO NO PATIO DOS MAIORES.

4 ANOS

Actividades: A visita da enfermeira Lola.

A ENFERMEA OLA MANUEL VEU
A ENFERMEIRA LOLA VEU

AO SAON DE ACROS DE GORUIZA
AO SALÓN DE ACTOS DE GORUIZA

A NOSA ESOA ISRAEL
A NOSA ESCOLA

A BERNOS RAÚL
A VERNOS

COTOUNOS CE AI CE UIDARSE MÓNICA
CONTOUNOS QUE HAI QUE CUIDARSE

PAA NON NFERMARS DAVIDS.
PARA NON ENFERMARSE

NO OMES XUES AINOA
NON COMER CHUCHES

ONED
FONENDO

XAOP
XAROPE

5 ANOS B

HUGO

E GOMIEAOS SAN TATIANA
QUE COMIERAMOS SAN

TOUO COUSAS DE MEICO MIGUEL
TROUXO COUSAS DE MÉDICO

XAOPE PINZAS TEOMETO
XAROPE PINZAS TERMÓMETRO

DIEGO Y. AUA FONEO EAS JULIÁN
AGULLA FONENDO VENDAS

REALOUNOS ALUNAS COUSAS
REGALOUNOS ALGUNHAS COUSAS

PAA UAR S FEIAS ANGEL DAVID R.
PARA CURAR AS FERIDAS

USTOUOS A ISITA DE OLA JESICA
GUSTOUNOS A VISITA DE LOLA

Actividades: O magosto.

"CANGUROS SANOS A

O MAGOSTO

UN SEÑOR ASOU AS CASTAÑAS
CRISTIAN

AS OUNAS FACENO UME
(LUME)
IRE
ADRI

VOTARON LEÑA NO LUME
DAVI

ENCIMA UXERO A PARRILLA.
(PUXERON)
PATRIC
JOR

ASARON AS CATAÑA NA PAILLA
(CASTAÑAS) (PARRILLA)
DANI

PUEON AS
ALEJO

COMIMOS CASTAÑAS UN VO
(NUN) (CUBO)
YOE

COMIMOS CASTAÑAS E BIMOS
BEBIMOS

UNBAIDO DE XOCOLATE
BATIDO CHOCOLATE

ESTABA TODO MUI BO
ETAPA
CLAUDIO
ELISA
JOSE

AS E SOPAON LEPAMO AS
QUE SOBRARON LEBAMO LAS
CELIA
BRUNO

PARA CASA PASAMOLO ... BEN

Actividades: O Magosto.

O Magosto

O venres, 12 de novembro, celebramos o Magosto no colexio de Cariño.

Primeiro baixamos ao patio e fixemos xogos tradicionais: ao pano, á chave, á Mariola, aos zancos, á liña e ao brilé. Foi moi divertido!

A continuación fomos ao salón de actos onde se entregaron os diplomas aos gañadores do Concurso de Cabazas e a todos os participantes.

Despois saímos e deronnos as castañas asadas que cada un gardou un cucurucho e un batido para beber.

Tomamos as castañas sentados no patio cuberto.

Estaban moi saborosas!

Martín, o asador das castañas, non daba a vasto, pois asou para todos nós.

Finalmente xogamos no patio de recreo, e así ata a hora de marchar para a casa.

O Concurso de Cabazas, resultou moi ben. Houbo moita participación.

Foi difícil escoller as mellores porque todas merecían gañar, pola súa orixinalidade.

Pero como ben di o dito "O que importa e participar"...

NENOS/AS 3ºA

Actividades: Concurso de cabazas decoradas.

GAÑADORES DO II CONCURSO DE CABAZAS DECORADAS

Como xa vén sendo habitual, un ano máis, durante a semana do 8 ao 12 de novembro celebramos o Magosto no noso cole.

Ademais das actividades de aula programadas para os días previos e posteriores a esta data, da organización dun Taller do Xogos Populares no patio do colexio e do tradicional asado e degustación de castañas, este ano celebramos o II Concurso - Exposición de cabazas decoradas.

Neste concurso participou toda a comunidade educativa. Os nenos/as aproveitaron a axuda das familias para decorar de orixinais formas as súas cabazas.

Houbo **premio** para a cabaza máis... **enxebre, terrorífica** e **"fashion".**

Os gañadores deste concurso foron:

TERRORÍFICA : CABAZA GLOTONA

ANIA RODRÍGUEZ VILLADÓNIGA

1º B

ENXEBRE : ERIZOTE

SERGIO EIROA CARRODEGUAS

5º A

FASHION: DONA ROSA

YAIZA GRAÑA CAL

3º

Entrevista: Christine Baker.

CHATTING WITH CHRISTINE

Christine Baker is our Conversation Assistant for this school year. The older students have chatted with her and these are her answers to our questions:

Where are you from? I'm from the USA. The state of Washington
What's the weather like there? It's very similar to Cariño. It's warm in the summer, rainy in autumn and cold in winter.
When did you come to Spain? I came in October.
Are you staying here for a long time? I'm staying here until the end of May.
How old are you? What month is your birthday? I'm 29. My birthday is in March.
What countries have you been to? I've been to Canada, Mexico, Holland (Amsterdam), Switzerland, Germany, France, Italy, Costa Rica and, of course, Spain.
Do you like Cariño? Yes, I love being near the ocean.
Have you visited Cape Ortegal? Yes, I walked there.
Have you worked in other schools before? Yes, I've worked in an elementary school in San Diego and in Washington and I also worked in Madrid when I was studying there.
Have you got any brothers or sisters? I have two brothers and one sister.
Do you miss your family? Yes, I miss them, but I can talk to them on the computer
What's your favorite music? I think my favorite music is… it depends on my mood… Well, I like reggae music and Spanish music…hip-hop…
Do you play a musical instrument? Yes, I play the piano.
What's your favorite animal? Have you got any pets? My favorite animal is a dog and we have two cats and one dog.
Do you do any sports? I like to ………… and play volleyball.
Is Spanish food very different from American food? Yes, we have more fast food and we eat a bigger dinner in the evening.
Do you like ice cream? Yes, I love ice cream.
Do you like reading books? What's your favorite book? Yes, I love reading books…. And one of my favorite books is *The Alchemist* by Paulo Coelho.

CHARLANDO CON CHRISTINE

Christine Baker é a nosa Auxiliar de Conversa en Lingua Inglesa. Os alumnos maiores vonversamos con ela e estas son as súas respostas ás nosas preguntas.

De ónde es? Eu son dos Estados Unidos... do estado de Washington
Que tempo vai alí? É moi similar a Cariño. É temperado no verán, chuvioso no outono e frío no inverno.
Cando chegaches a España? Vin en outubro.
Vas quedar aquí por moito tempo? Quedo aquí até a fin de maio.
Cantos anos tes? En que mes é o teu aniversario? Teño 29. O meu aniversario é en marzo.
Que países tes visitado? Teño estado en Canadá, México, Holanda (Amsterdam), Suíza, Alemaña, Francia, Italia, Costa Rica e, naturalmente, España.
Gústache Cariño? Si, encántame estar preto do océano.
Visitaches o Cabo Ortegal? Si, fun andando até alí.
Tes traballado noutras escolas antes? Si, estiven traballando nunha escola elemental en San Diego e en Washington e tamén traballei en Madrid cando estudaba alí.
Tes irmáns ou irmás? Teño dous irmáns e unha irmá.
Botas de menos á túa familia? Si, boto, pero podo falar con eles no ordenador.
Cal é a túa música favorita? Coido que a miña música favorita é… depende do meu estado de ánimo… Ben, gústame a música reggae e a música española… hip-hop.
Tocas algún instrumento musical? Si, toco o piano.
Cal é o teu animal favorito? Tes alguna mascota? O meu animal favorito é o can e temos dous gatos e un can.
Fas algún deporte? Gústanme o ……………… e o voleibol.
É a comida española moi diferente da americana? Si, temos máis comida rápida e comemos unha cea forte á noitiña.
Gústache o xeado? Si, encántame o xeado.
Gústache ler libros? Cal é o teu libro favorito? Si, encantame ler libros e un dos meus libros favoritos é *O Alquimista* de Paulo Coelho.

Contos.

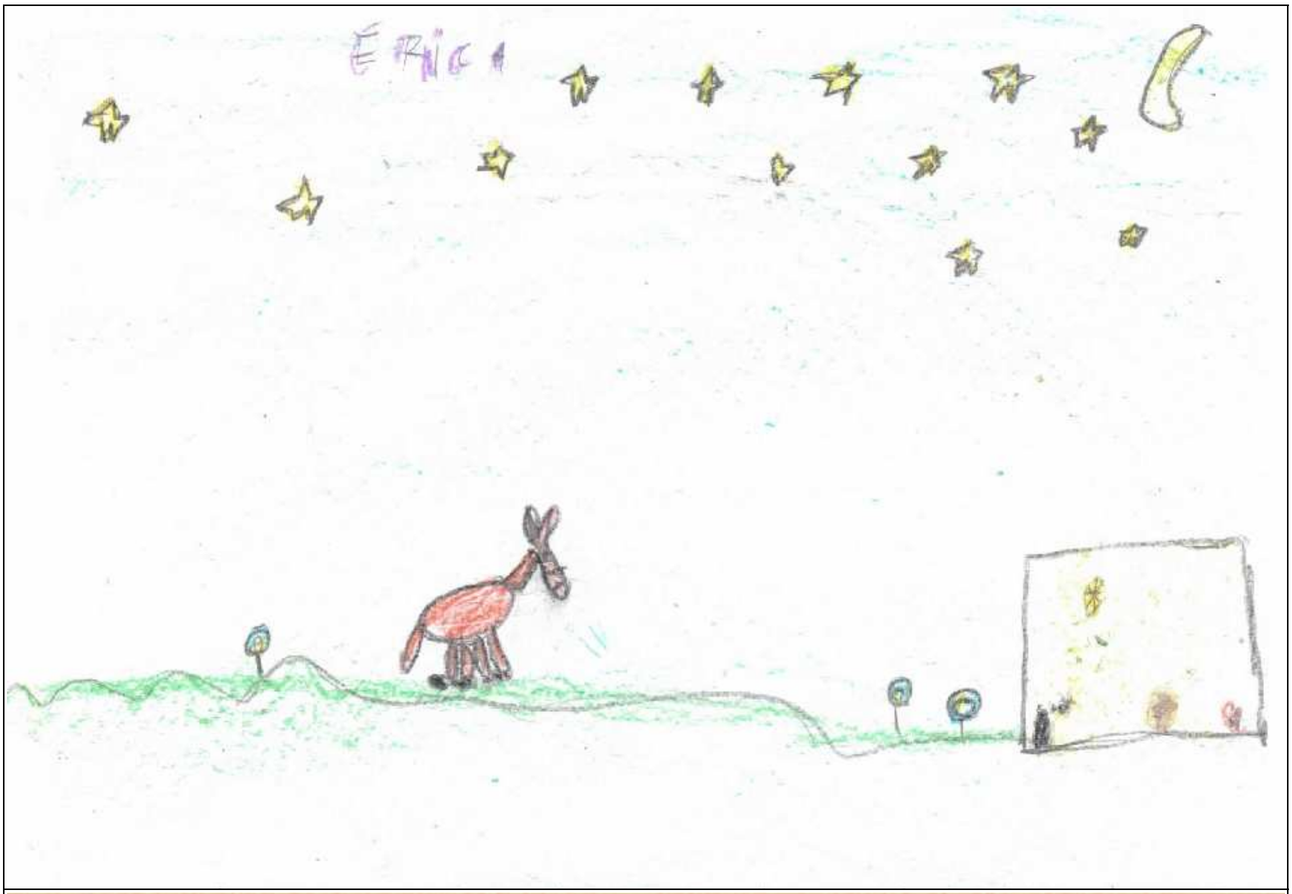

Nombre: ÉRICA Fecha: 25-11-2010

O NADAL DE ROBOTIN

MULA

AQUÍ CA PALLA QUE NOS COMEMOS FIVÉRONLLE UN BERCE O SEU NENO QUE SE CHAMA XESÚS E COMO FAI MOITO FRIO NOS QUENTAMOS CA CALOR DOS NOSOS CORPOS E CO ALENTO.

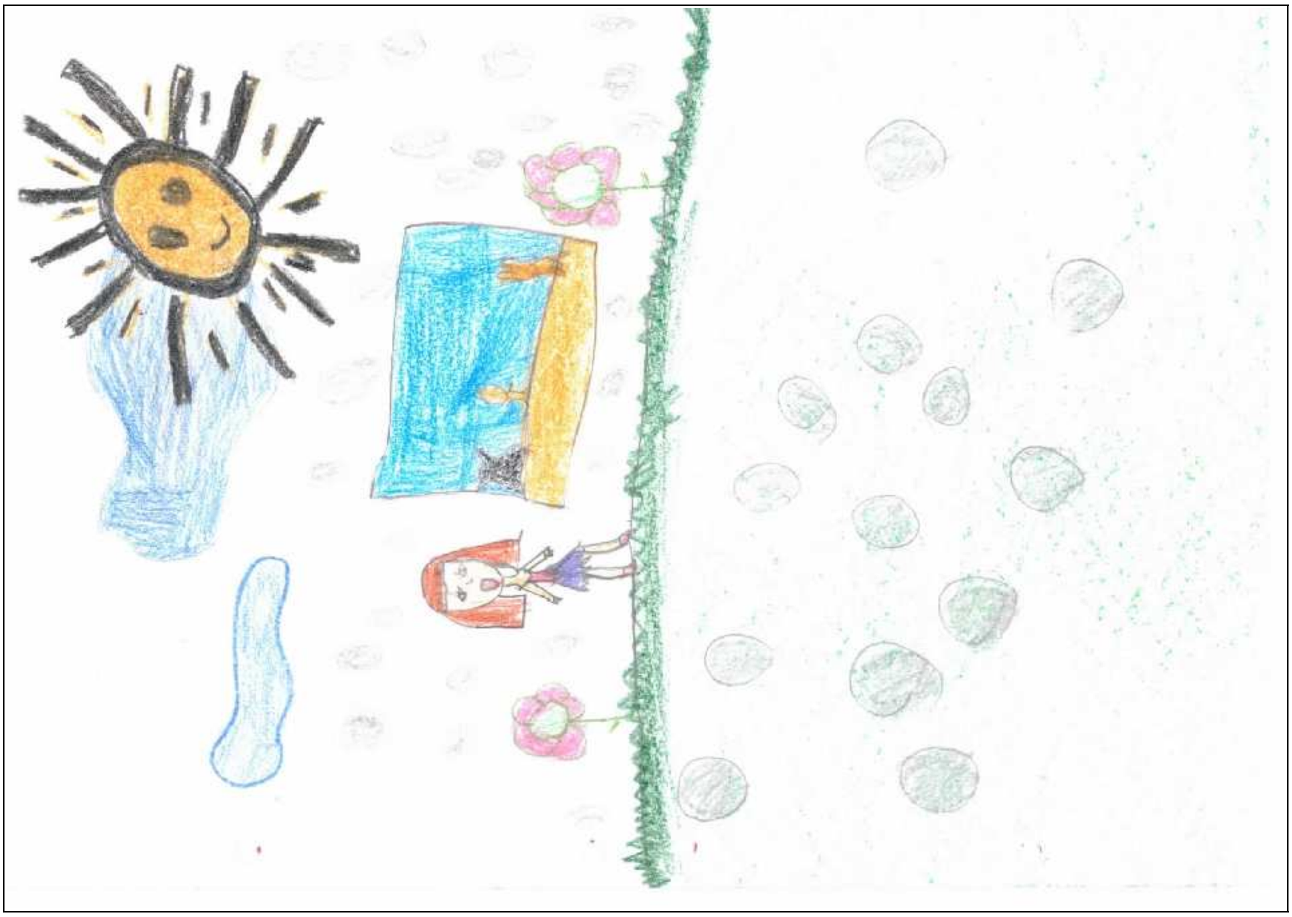

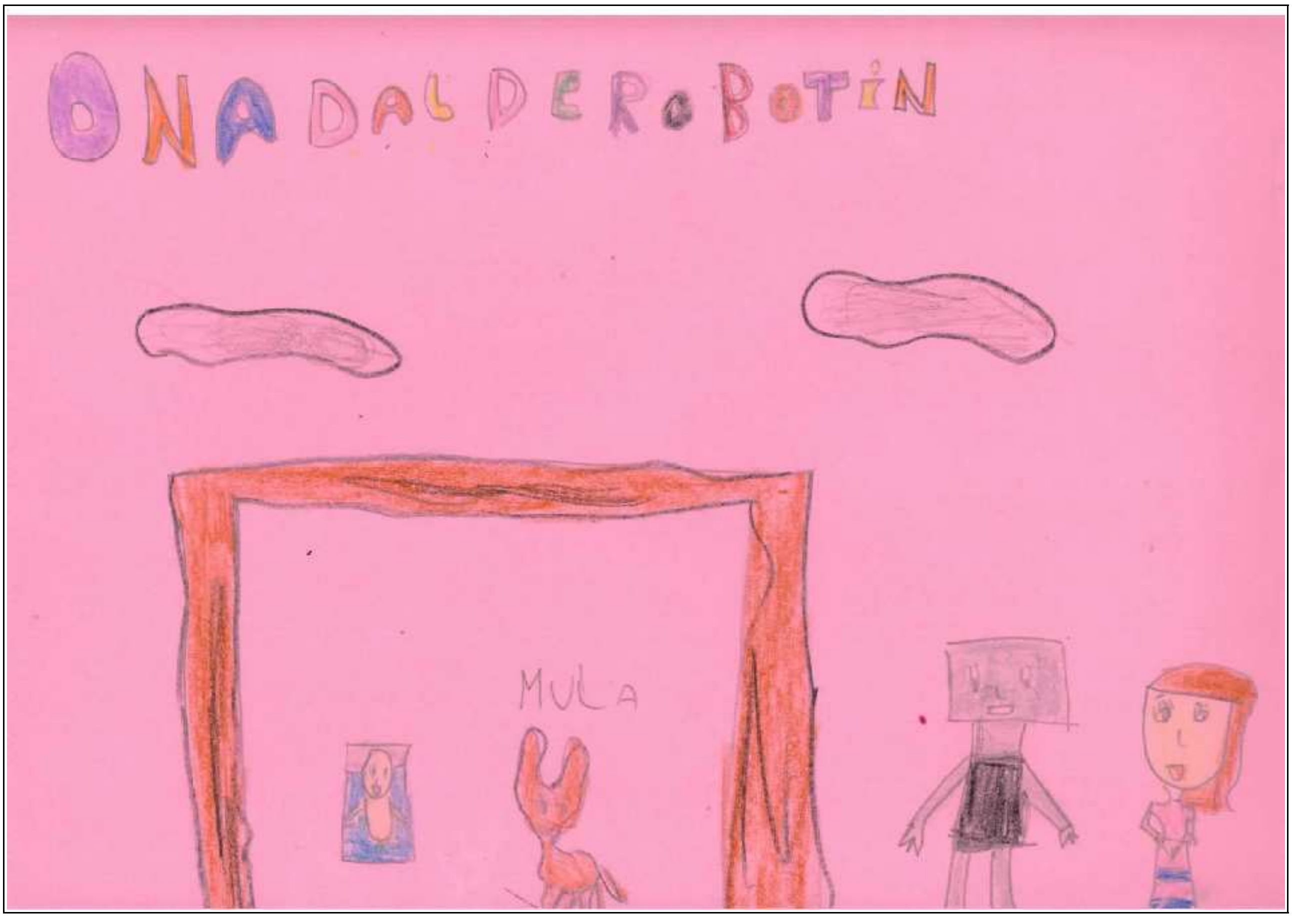
O NADAL DE ROBOTIN
MULA

Nombre: UXIA

Fecha:

ONADAL DERO ROTIN

-Eu son Rebeca pero ti, ti que cousa es?

-Un que? Nunca vira unha lata que fala

-Non entendo nada, dasme medo,

chamarei a miña familia...

-Vale mira este é o meu pobo chámase

Belén.

-Mira que bonito é!. Ten palmeiras

casiñas brancas un río onde lavan

as lavandeiras e pastores que

coidan as ovellas. ¡Ata un castelo onde

vive o rei Herodes!. Vale, vale,

non te enfades contareicho a madriña

Página 1/1

Nombre: Fecha:

iso e unha corte onde viven os animais,
¿no ves alí dous? pero fíxate, teñen con
eles a un neno, o neno Xesús que acaba de nacer.
ohm! Mira, mira alí.
mira xinanxo!
mira robotin estes son os Reis
magos os que traen os agasallos
Mira Mira estes son os do meu
Pobo. A non cho dixera? foron empa
dronar o concello. Para que o poñan
no libro de familia, poida ir o
colexio e todas esas cousas. Por iso

Página 1/1

Nombre: Fecha:

estamos todos coidando del
Pero en fin xa o espertamos
con tanto barullo. Cantemos
un canto de paz para
que volva durmir.

MULA

ONA
DAL DE
ROBOTIN
MULA

Nombre: PAULA VARELA

Fecha: 26 - 11 - 10

O NADAL DE ROBOTIN

Personaxe: gaspar

Eu son gaspar son un dos tres Reis

Magos Vimos unha estrela rara por

nosos telescopios e como nos demos

conta de que era unha das que anuncia

grandes acontecementos seguímola

este lugar onde está o neno.

Página 1/1

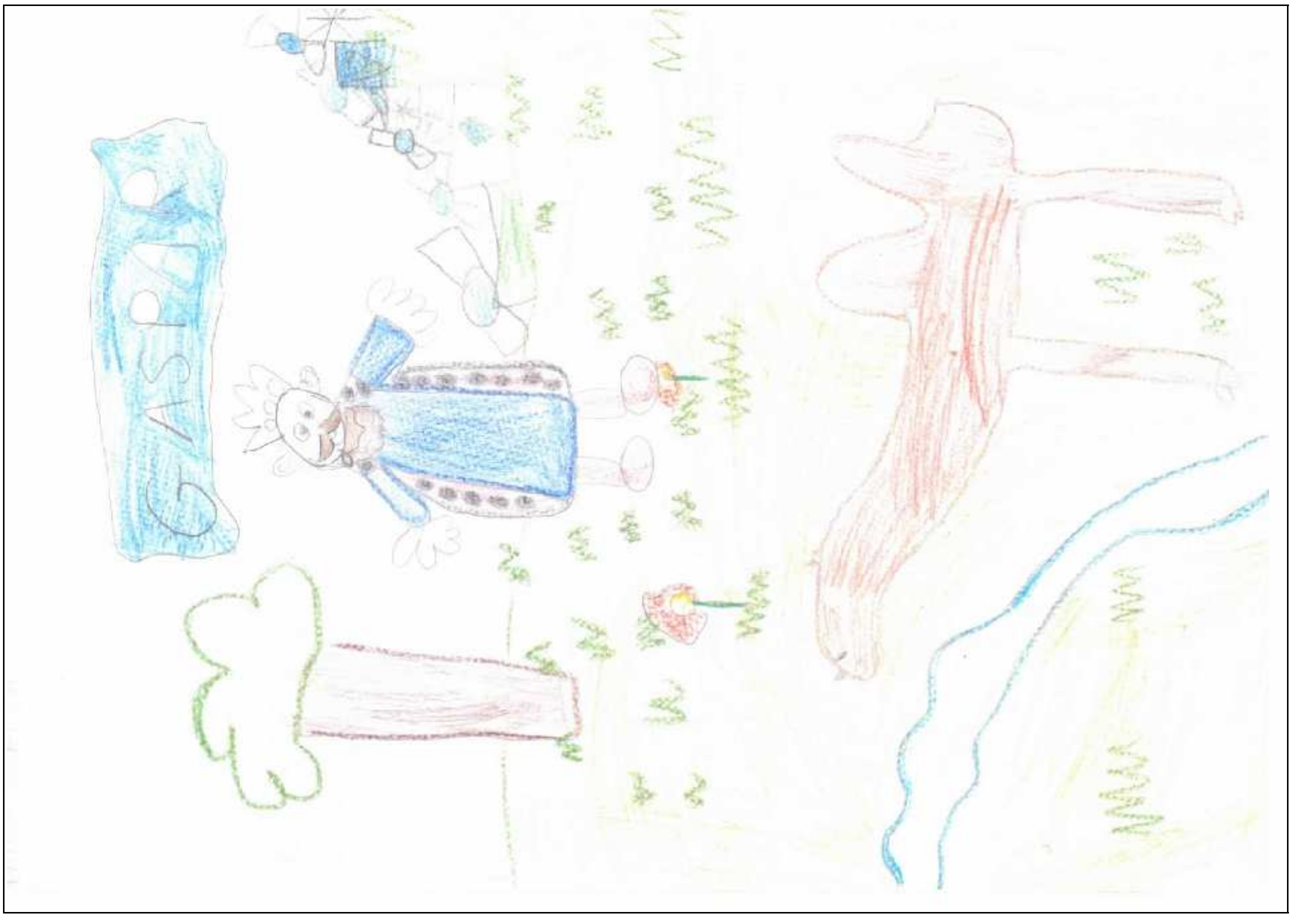
GASPAR

ESPAÑA

OS MAGOS DE LYON

Un día estaban dosus nenos amigos na cidade de Lyon en Francia. Xoán foi chamar a Xacobo para decirlle que ía ao barrio de Napoleón. Foron ao parque e despois compraron un xeado e sentáronse nun banco, fiXáronse nunha luz que viña das alcantarillas e foron hacia ela. Empezaron a facer maxia e cando pararon estaban en Mercurio. Fixeron todo tipo de maxia pero non se podían ir. Ao seguinte día chegoulles un libro e unha carta que dicia: "Cada dous días iredes a un planeta para atrás, eu vos enviarei uns colgantes que tardan dezasete días en facerse, e dicir o último día de Iris que sería o último planeta descuberto polo home".

Tódolos días chegaban noticias do mago. Cada día as súas familias estaban mais preocupadas e en Saturno enviáronlles unha carta: "Nos tamén somos magos pero queríamos que vós o souberades. O mago sabio decidiu darvos xa os poderes. Estades ai, por non controlalos e nós queremos que volvades".

Cada día o mago intentaba facer o posible para que remataran eso dos colgantes na fábrica. No espazo aprenderon a adiantarse un planeta, en Marte chegaron os colgantes, e cando os puxetron sentáronse moi ben, pero non cegaron a Lyon, cegaron a Barcelona e tiñeron que coller un avión que os levase á súa cidade.

Cando chegaron os seus familiares e amigos os esperaban despois de moitos días no espazo, celebraron o féliz reencontro.

Carlos Pernas (6º B)

O MELLOR AGASALLO

"Pregunteille a miña nai se podía dar un paseo e funme dereita ao meu parque favorito, aínda que está ao lado dun cemiterio. Pasei alí toda a tarde, pero cando todos se foron empezou a anoitecer. Collín unhas flores e decidín levalas ao cemiterio. , iba deixalas, cando de repente…"

- ¡Eh baixa agora mesmo, é importante!

Era a miña nai, que me cortou a lectura do meu libro. En realidade chámome Elizabhet, pero os meus familiares chámanme Els.

Olvidaseme a cousa máis importantes: son unha zombie. Xa sei que é raro, pero que lle vou facer.

Fun correndo abaixo e díxome a miña nai:

- Temos que ir a garida segreda, non estamos seguros cos humanos que veñen de vacacións.
- A túa nai ten razón. Vai collendo as túas cousas, que o 22 ímonos.
- por qué o 22?
- Ah, e verdade, aínda non cho contei. O 22 de decembro os nenos e nenas humanos teñen vacacións de Nadal e veñen praquí.
- Que é o Nadal?
- É unha festividade absurda, na que un home gordo con barba chamado Papá Noel que lle trae agasallos aos nenos.

Eu funme confusa para o meu cuarto sen estar moi segura de quen era Papá Noel.

Pasaron as semanas e chegou o 22 de decembro. Xusto cando íamos irnos, algo chocou no Tellado. Cando se baixou, o miramos ben e vimos que…era Papá Noel!
O metimos na casa e lle dimos unha manta e lle fixemos curas (aínda que non o creades, os zombies somos moi hospitalarios)
- Por pouco non o conto! Estes renos novos…
- Encóntrase ben? Pregunteille eu.
- Eu si. Pero non vou poder repartir os regalos a tempo se non me vou agora. Bueno graAAAUUUU!
- Que lle ocorre.
- Rompinme a perna, non vou poder repartir os regalos. A non ser… poderías ti repartilos por min? Se o fas, farei realidade calguer desexo.
- Calquer desexo?
Meus pais negaron coa cabeza, pero eu sentía a necesidade de facelo.
- O vou facer.
- Moitas grazas, de verdade. Aquí tes a lista de nenos e regalos.
Estiven toda a noite repartindo regalos, e cando só me quedaba unha casa, PUMMM!
Cainme pola cheminea e vin unha nena con cara de susto.
- Por favos, non teñas medo, toma o teu regalo.
- E Papá Noel?
Está enfermo. Axudasme cos renos?
Cando saín, xa era de día. Tiña que darme présa!
Cando cheguei a casa, Papa Noel preguntoume:
- Moitísimas grazas. Cal é o teu desexo?
Eu sabía cal era. Cando formulei o meu desexo, sentimme quente, puxen a man na parte esquerda do peito e sentin un lixeiro e tímido pum-pum, pum-pun

Paula Tallón 6º B.

O CLUB NAVIDEÑO
Perla, Susy, Clarisse, Cockie, Anne e Mariam forman un club de 6 rapazas de 12 anos que son moi amigas, pero o seu problema é que non teñen un local onde poder levar a cabo as reunións e as festas do club. Un día pola noite, (tres días antes da Noiteboa) xuntáronse todas na casa de Perla, pero faltaba Clarisse que non adoitaba faltar as charlas do club, mentres que todos se poñían o pixama para empezar a pelexas de almofadas escoitouse un ruido no pasillo do edificio e… aparecen Clarisse na porta do cuarto de perla toda asustada e dixo:
-¡Sei que pode parecer de tolos pero vin algo polo ceo, e non era un paxaro, era a sombra dun animal e un home!
- O único que … ¡será Papá Noel, estamos a 21 de decembro e a Noiteboa é o 24! Dixo Perla orgullosa de sabelo.
- Uff xa penséi que as árbores da praza cobraban vida como nas pelis, dixo Clarisse.
Despois de conversar un pouco sobre o tema decidiron saír un momento á rúa a ver se aínda estaba.

Cando chegaron á praza non viron nada pero escoltaron por detrás súa:

- Hou, hou, hou i Bo Nadal rapaces!
- Elas quedaron quietas durante uns segundos, pero despois reaccionaron e dixeron:
- Eres ti en carne e óso, xa sei que non deberíamos crer nestas cousas pero é real, dixo Miriam.
- Sí, son eu e por certo, non deberíades estar na vosa casa o quentiño? Xa son as 24´30 da mañá.
- Xa pero vimoste é… Ah! Nós somos PSCAM, Perla, Susy, Clarisse, Cockie, Anne e Mariam encantados , dixeron elas.
- A si, eu son Papá Noel xa o sabedes pero non lle digades a ninguen que me vistes. Ahhg! Como pesa o saco, dixo él.
- A si que tes moito traballo, podemosche axudar, pero a cambio de algo dixo Cockie.
- Do que ti queiras, dixo Papá Noel.
- Necesitamos un local para o club e ti tes traballo podemos empezar mañá ás 18 h. cando os nenos están estudando e merendando, dixo Perla.
- De acordo, acepto a proposta, dixo él.

Ao día seguinte empezaron co reparto e Papá Noel buscou un local.
As 19´22 h xa tiñan acabado de repartir entón esperaron a Papá Noel na praza, alí encontrarono e díxolles que atopara un local e ensinoullo e gustoulles moito.
Ao día seguinte fixeron a primeira reunión no local e declararon a Papá Noel fundador do Club.

María Vila Iglesias 6º B

NADAL DESASTROSO
Nunha illa preto de Paxares xa chegaban as mellares festas, ¡ As de Nadal! A xente volvíase tola porque non sabía que regalar, que facer de comer… cada vez quedaban menos días pero xa estaba todo preparado para as festas.
O señor Herique non lle gusta nada o Nadal. Este ano xa tiña un plan. Xa saían as cabalgatas con Papá Noel nunha delas. Henrique xa estaba dos nervios con tanta música e tonterías.
A xente xa se ía para as súas casas para comer. De súpeto, oen un forte ruido. Saen a beirarúa e ven unha gran árbore de Nadal cos adornos que caen ao chan. Despoís apáganse as luces de toda a vila. Os habitantes xa non saben que facer, pero ven luz nunha casa que está nunha montaña.
Aí, non vive o señor Henrique?
Claro que si.
Os habitantes da vila organízanse en grupos uns para ir a casa de Henrique, outros para encender as luces da vila.
A mañá seguinte remontan a árbore que caera, sacan a neve das beirarúas…
E as na navidades de Paxares seguíron coma sempre.

Diego In – Albon 6ºB

Poemas.

OS MESES E AS ESTACIÓNS ("ANTÓN E POMPÓN")

VAIA LÍO O CALENDARIO!
TANTOS DÍAS, TANTOS MESES
ANTÓN NON SE DÁ ACLARADO.

OS NENOS DE 1ºA, ÍMOLO AXUDAR!!
BOTARÉMOSLLE UNHA MAN,
XUNTANDO OS NOMES COAS COUSAS QUE FAN.

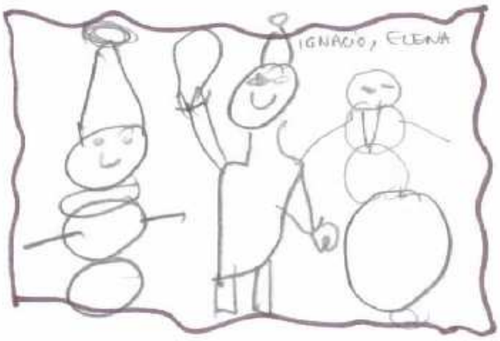

SE ENREDA NA NEVE
E VAI FRÍO, É **INVERNO**,
SE COMEZA O ANO,
ESTÁS EN **XANEIRO**.

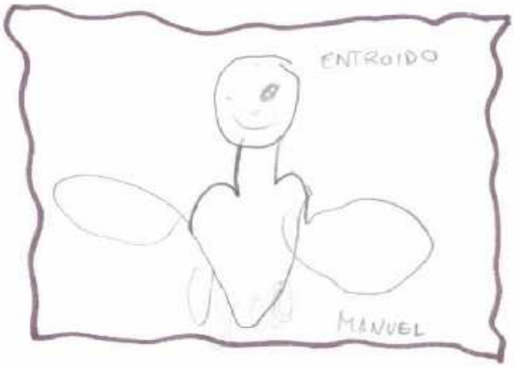

LOGO VÉN **FEBREIRO**,
O TEMPO DO ENTROIDO,
É UN MES PEQUEÑO,
O MÁIS CURTO DE TODOS.

E DETRÁS VÉN **MARZO**
CO TEMPO REVOLTO,
PERO AO FRÍO, E A O INVERNO
XA LLES QUEDA POUCO.

CHEGA **ABRIL**, **PRIMAVERA**,
A CHOIVA E O SOL
FAN QUE TODAS AS PLANTAS
SE ENCHAN DE FLOR.

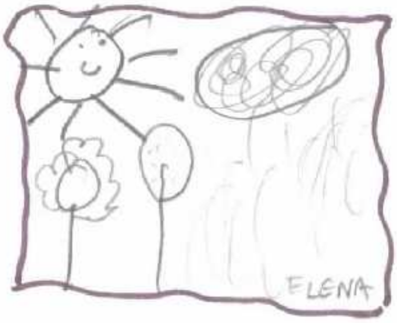

MAIO É UN MES
DE XOGOS E FESTAS,
CELÉBRANSE OS MAIOS
E AS LETRAS GALEGAS.

E XA ESTAMOS EN **XUÑO**,
COMEZA O **VERÁN**,
E REMATA A ESCOLA
FENOMENAL!!

PRIMEIRO **XULLO**, **LOGO AGOSTO**,
SON OS MESES DE VERÁN,
DO SOL, DA CALOR, DA PRAIA
DE FOLGAR E DESCANSAR
DE VIAXAR, DE IR DE EXCURSIÓN
DE BAÑARSE NO RÍO OU NO MAR,
PARA FUXIR DA CALOR.

E LOGO CHEGA **SETEMBRO**
E REMATA O VERÁN.
OUTRA VEZ Á ESCOLA!
DE NOVO A ESTUDAR!

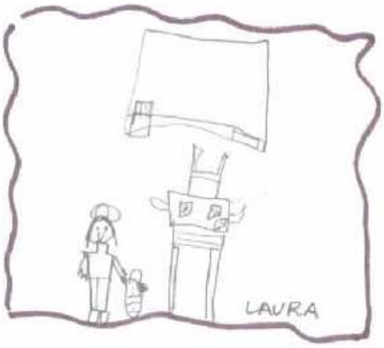

E DETRÁS VÉN **OUTUBRO**
QUE PON AS FOLLAS DE CORES,
CANDO SAEN OS COGOMELOS,
MADURAN CASTANAS E NOCES.

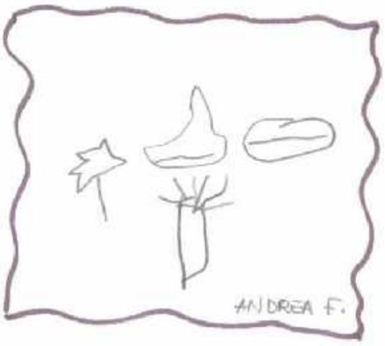

E XA ENTRA **NOVEMBRO**
O CORAZÓN DO **OUTONO**,
DAS CAVEIRAS DE CABAZA
E DE FACER O MAGOSTO.

EN **DECEMBRO** É NADAL,
DA ALEGRÍA E OS AGASALLOS.
COMEZA O **INVERNO**
E REMATA O ANO!

BO NADAL A TODOS!!

CLASE DE 1°A

FELICES-FESTAS E UN BO-NADAL

Os-alumnos de 3º

querémosvos desexar

unhas moi Felices -Festas

a todos ,e un Bo Nadal.

Nestas datas tan especiais

que estamos a celebrar

recordámonos daqueles

que pouco teñen que celebrar.

Para todos eles,

un desexo moi especial :

"MOITA SAÚDE, LEDICIA E PAZ"

NENOS/AS 3ºA

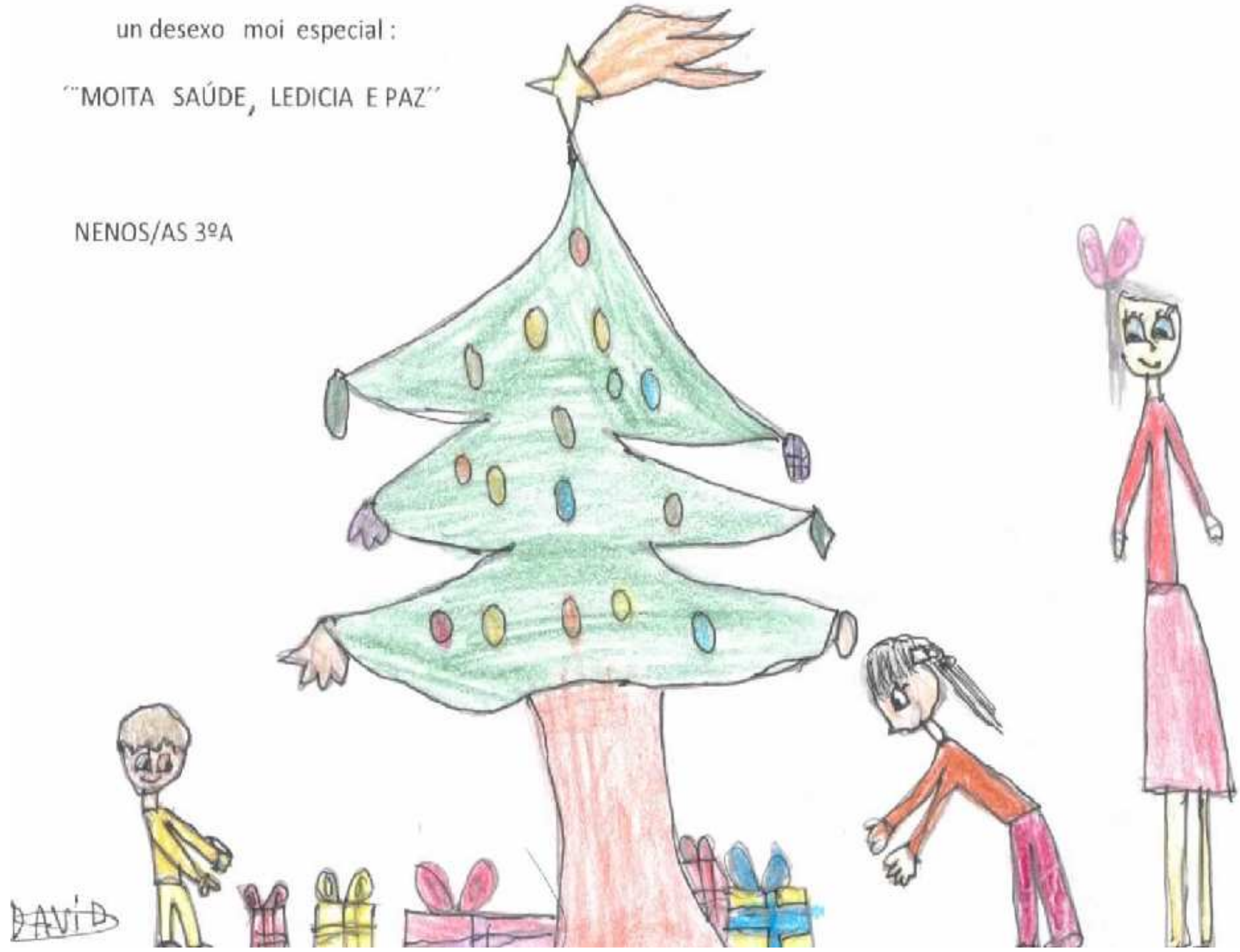

CAMIÑO DE BELÉN

Vai un burrito camiñando
paso a paso hacia Belén
florecidas o saudan
e él non sabe ben porqué.
No seu loma vai María
e ao seu lado vai Xosé
ao pasar algúns días
un meniño vai nacer.
Arre! Arre! borriquiño
Arre! Arre! e chegarás.
Leva pronto aos viaxeiros,
xa despoís descansarás.

Fran Ramil 6º B

Xa chega o Nadal.
tempo agarimoso.
eu quero celebralo,
con carácter relixioso.

Adornarei a árbore
e montarei un belén
con figuras bonitas
que lle gusten ao recién.

Gústanme esta festa,
chea de ledicia
nas que nos xuntamos
toda a miña familia.

Pola Noiteboa
panxoliñas cantarei
e na miña casa
unha gran cea garei

Despois esperarei
a que veña Papá Noel
cun montón de agasallos
que me pensa traer.

Poema do Nadal

Non, ás praias
E ás chanclas.
Si, aos patíns
e aos calcetíns.

Non, ás camisetas
e ás saraibas.
Si, aos xerseis
e ás bufandas.

Non, ao xeado
cheo de frío.
Si, ao leite
ben quentiño.

Verán, outono
e agora inverno.
Inventemos xogos
para entreternos.

Paula Leis 6º A

PAREADOS DO NADAL

Noiteboa e Nadal
unha festa sen igual

O Belén poñeremos
e felices estaremos

De mazapán e turrón
comeremos un montón

Todos xuntos rogaremos
e moi ben o pasaremos

Rocío 6º A

Nadal.

O NADAL DUN CRISTIÁ

O Nadal é unha das celebracións máis importantes para os cristiáns. Nestas datas lembramos o nacemento de Xesús de Nazaret, fillo de María e de Xosé, na aldea de Belén.

Preparémonos para estas festas catro semanas antes co Advento que significa "preparación para a chegada".

Na noite do 24 de decembro celebramos a Noiteboa. Nesa noite as familias reunidas en torno a unha mesa cunha comida un pouco especial (de festa) lembramos o nacemento de Xesús; ás doce da noite en moitas igrexas oficiase a chamada "Misa do Galo" e o día 25 seguimos con esta festa tan importante durante toda a xornada.

Nos fogares e nas igrexas aparecen por estas datas os Beléns (representacións da pequena aldea de Belén onde naceu, hai máis de 2000 anos Xesús.)

O 28 de decembro é o chamado "día dos inocentes", na lembranza dos nenos que foron asasinados por orde do rei Herodes, que quería matar o Neno Xesús, nesta xornada a xente gasta bromas os uns aos outros.

Tamén festexamos o cambio do ano na Noitevella e o día primeiro de xaneiro comezámolo baixo a mirada de Santa María Nai de Deus.

Pero a festa máis importante, e máis agardada para todos nós, os nenos e nenas é a da noite do 5 ao 6 de xaneiro na que se lembra a visita ao Portal de Belén de tres personaxes da época que viñan guiados por unha estrela dende moi lonxe e agasallaron ao recén con ouro, incenso e mirra (ouro por ser rei, incenso por ser Deus e mirra por ser home). Lembrando ese acontecemento na actualidade fanse as Cabalgatas de Reis na tarde noite do 5 de xaneiro e logo o día 6 pola mañá nas nosas casas ao pe dos beléns o da árbore aparecen uns agasallos para os nenos da casa, sempre soe aparecer algo tamén para os maiores.

Para rematar as celebracións, o domingo despois do día de Reis festéxase o Bautismo de Xesús no río Xordán, como broche de ouro a estas festas cristiáns.

Pero o máis significativo de todo isto é que nestas datas a xente deixa en parte os seus problemas e dificultades e procura ser un pouco mellor; deixan de lado as diferenzas, retómanse amizades esquecidas… En definitiva, todos desexamos ser un pouco mellores.

Para rematar podemos dicir que a Mensaxe de Nadal é unha mensaxe de amor, paz e solidariedade.

Desexamos a todos/as os que ledes "O Espigonciño" un bo Nadal e un proveitoso Aninovo.

Os alumnos/as de 6º de primaria.

O NACEMENTO DE XESÚS... DONDE E CANDO?

César Augusto, o emperador do Imperio Romano decretou que todos deben regresar a cidade onde naceron para apuntarse nun rexistro. Por eso Xosé viaxa ao lugar do seu nacemento, a cidade de Bélen. Hai moitas persoas na cidade, Xosé e María so poden atopar un establo onde aloxarse, alí nace Xesús. María o envolve en bandas de tea e o deita nun pesebre.

¡Que importante é esta noite! Afora nos campos unha luz brillante resplandece en torno a un grupo de pastores, de repente moitos ánxos aparecen e cantan: "Gloria nas alturas a Deus, e sobre a terra paz entre os homes de voa vontade".

Moitas persoas hoxe cren que Xesús naceu o 25 de Decembro, pero a Bíblia non menciona a fecha do nacemento de Xesús. En Belén o mes de Decembro e unha época de choiva e frío, polo tanto os pastores non pasarían a noite fóra nos campos cos seus rebaños durante ese tempo do ano.

Polas súas dinámicas enseñanzas e polo modo como viviu en conformidade con elas, Xesús influiu profundamente na vida da xente por máis de dous mil anos.

Pode decirse indiscutiblemente que é o home más grande de tódolos tempos.

(Lucas 2,1-20 – Miqueas 5,2)

Federico 6º B

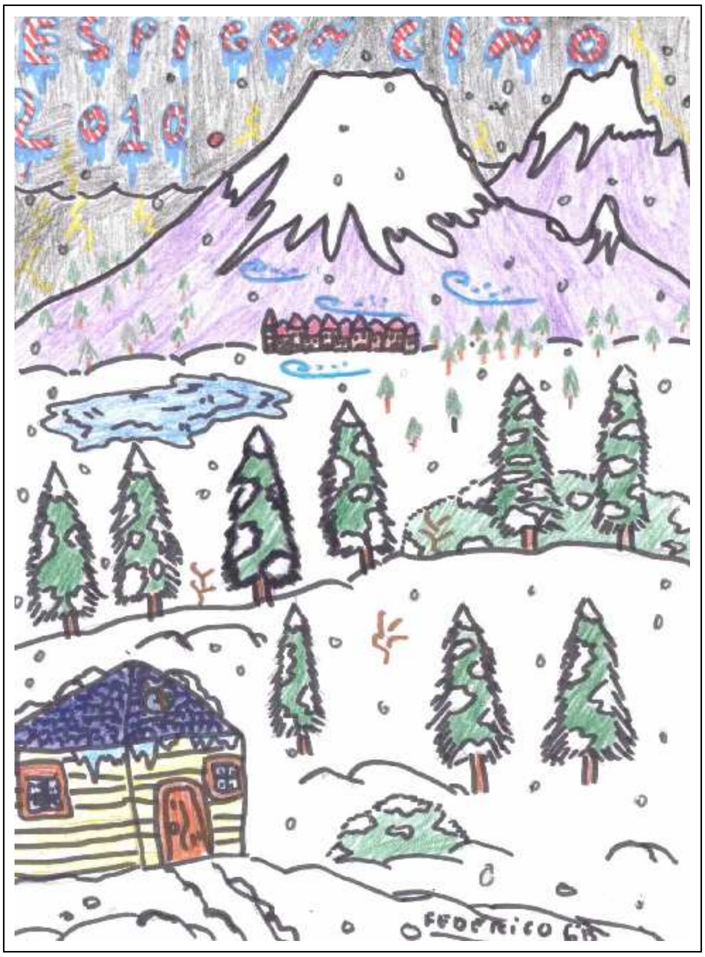

Internet.

Navega con Rumbo.

Trátase dun sitio web con guías para as familias, que aportan recomendacións e consellos para nevegar con rumbo polo ciberespazo.

http://www.edu.xunta.es/navegaconrumbo/presentacion.html

EspazoAbalar.

Espazo ABALAR nace co obxectivo de converterse no portal referente dos servizos educativos en Galicia, tanto para o alumnado como para as nais e pais, e en xeral, de toda a comunidade educativa.

http://www.edu.xunta.es/espazoAbalar/

Proxectos: Abalar.

No presente Curso Escolar comezamos no Centro co Proxecto ABALAR. Con seguridade, e dado que nos medios de comunicación tense falado bastante desta iniciativa, a maior parte da comunidade educativa xa dispón dalgunha información sobre este proxecto. Con todo, e para clarificar algúns aspectos que non se recollen coa precisión debida, tentaremos aportar algunha información que concrete en que consiste o proceso do que estamos a falar. Ao tempo, e xa que este é un xornal dirixido fundamentalmente aos nenos, aportaremos algunhas mostras que tratan de recoller as expectativas suscitadas no alumnado que vai dispoñer desta nova tecnoloxía e que non é outro, neste colexio, que o de 5º de E. Primaria. Estas son algunhas das características do Proxecto ABALAR.

No que se refire ao equipamento material das aulas ABALAR hai que dicir que se lle facilita a cada alumno un ultraportátil para utilizar exclusivamente na aula. Non se pode levar, xa que logo, para a casa, quedando no colexio para a súa recarga polas noites. É un miniordenador (netbook) moi manexable que cumpre a doble función de ordenador e lector de documentos electrónicos.

As aulas dótanse dunha pizara dixital interactiva (PDI), dun portátil para o profesorado, dun armario de carga e dun proxector. Instálase tamén unha rede wifi, de alta velocidade, configurada e xestionada directamente desde a Consellería de Educación en Santiago de Compostela e que permiten a conexión entre o usuario e a rede externa.

O Proxecto ABALAR trata, tal e como se recolle no documento da Xunta, de acadar a integración plena das TIC (Teconoloxías da Información e a Comunicación) na práctica educativa en Galicia, como unha das áreas prioritarias de intervención da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria. Ten a súa orixe na palabra celta "Abal", que significa mazá, a froita da sabedoría, e no termo galego "Abalar" para transmitir a mensaxe de promover e facilitar o movemento, o cambio e a transformación na educación.

Débese ver este proxecto como un recurso máis, é certo que tecnoloxicamente avanzado, pero que non vén substituír senón complementar a dotación das aulas para posibilitar unha metodoloxía máis dinámica e motivadora, ao tempo que fai dos alumnos persoas máis dotadas para afrontar os retos que un futuro cada vez máis esixente no aspecto tecnolóxico lles presenta.

PROXECTO ABALAR

O proxecto ABALAR é un programa que protagoniza a Xunta de Galicia. Para os alumnos de 5ª de primaria e para os alumnos de 1ª e 2ª da ESO, hai un ordenador portátil pequeno, e un grande para o profesorado. É un proxecto magnífico.

Xandre.

Agora os alumnos/as de 5º de Primaria están contentísimos por ter uns portátiles que son táctiles e teñen un lapis e, por último, a pantalla do portátil pódese xirar e dobrar. Na clase temos un moble que é para gardar os portátiles. Cada un da clase ten un e tamén ten cámara. E o último de todo é que temos a pizarra dixital que ten un lapis. Nós, os alumnos, imos ter os portátiles ata 2º da ESO e estamos moi contentos desde que os temos.

Cristina.

O proxecto Abalar é un novo sistema imposto pola Consellería de Educación, que consiste na integración das Tecnoloxías de Información e Comunicación no ensino en Galicia. Por sorte o noso Centro foi un dos afortunados en instalalo neste primeiro ano, dándolle ao mesmo "ultraportátiles", que ademáis son con pantalla táctil. O obxectivo que se persegue é o cambio do modelo educativo galego, convertendo así aos colexios, en Centros Educativos Dixitais.

Tódolos nenos andan moi contentos, (sobre todo os da miña clase), pola nova iniciativa; xa se verá se o ánimo é o mesmo cando o teñan que utilizar coma unha ferramenta de traballo que é, e deixe de ser unha novidade.

Laura Martínez García 5ºA

Estou moi emocionado co Proxecto ABALAR porque temos pizarra dixital, que é mellor ca antiga, e cos ordenadores buscamos mellor a información. Así tamén se buscan no dicionario do ordenador as cousas moito máis rápido e é moito máis cómodo parra corrixir os deberes enfocados na pizarra e para que o mestre nos explique as cousas mellor, porque nesta pizarra fanse as cousas máis rápido que na outra.

Sergio Eiroa

Proxecto Abalar trátase dun programa que fai a Xunta de Galicia
a favor dos alumnos de 5º de E. Primaria e polo que nos dan ou prestan uns portátiles, unha pizarra táctil e un proxector para a aula, así como un moble no que se deixan os portátiles para cargar.

Sergio Díaz

O proyecto abalar e un sistema que nos puxeron no colexio para facer actividades cos ordenadores.A min paréceme un sistema moi estupendo porque poderemos entrar en internet para facer exercicios .
Tamén vamos escribir menos e aprendemos a manexar o ordenador,traballe máis cómodo. Oxalá que algún día fagamos todo co ordenador porque quitarianos o traballo de levar tantos libros o cole e non nos pesará tanto na espalda .

Cintia.

Os nenos de hoxe en dia traballan con Pantallas táctiles e portátiles iso é o que
Os profesores cháman o proyecto Abalar, Non sei porque o cháman así pero bueno.
A nosa clase cambiou moito,e os nenos da Nosa clase están moi contentos co cambio Da clase.

Na nosa clase hai un estante branco e morado que ten os portátiles novos,
Ten dous botós , un vermello e outro verde. Non sei para que son , creo que tiña tamén Un amarelo tampouco sei que é.

Clara.

O proyecto avalar e unha idea bastante boa e para que os alumnos de 5º poidan facer os traballos no ordenador e non ter que escribir todo a man. E tamén esta ben para que os nenos e nenas aprendamos a manexar mellor os ordenadores. O que máis me gusta dos ordenadores e que se poden poñer en forma de libreta, e escribir neles, e tamén gustame que a pantalla sexa tactil. Ata ten un lapis para a pantalla. ¡ENCÁNTAME A IDEA!

María Corral Piñon

Escritores : Os alumnos de 5ºA

Eu penso que o proxecto Abalar é para ter máis facilidades nas clases do noso curso. Tamén penso que isto é para que os nenos poidan aprender a utilizar pantallas táctiles, ordenadores.... A Xunta imaxino que o fai para mellorar as notas dos nenos. A min de todas maneiras intrígame isto do proxecto. As pantallas e os ordenadores servirannos de axuda, poderemos buscar información e moito máis. Eu creo que isto vai funcionar, aínda que non sexa todo o que eu penso.

Ángela Martínez Martínez

Eu penso que este proxecto vai facilitar o ensino dos nenos, que neste caso somos nós. As pantallas e ordenadores van a ser moi útiles e ao mellor divertidos.

Xa me tarda. Eu creo que este proxecto vainos gustar a todos

Carmen Painceira Domínguez

Eu penso que este proxecto que organizou a Xunta é para saber utilizar cousas electrónicas como a pantalla e os ordenadores. Tamén para facer traballos na clase como buscar información de algo.

Adrián Rubido Martínez

O proxecto AVALAR é para probar uns ordenadores que aínda non saíron ao mercado. A Xunta de Galicia quere que os probemos algúns 5º e algúns 1º ESO. Con sorte nos elixiron a nós e a outros colexios de Galicia. A min dame moita ilusión. Creo que serán uns mini portátiles coa pantalla xiratoria e táctil, quedarán como unha libreta.

Pero iso non supón que se vaia sustituír os libros e libretas, so como un instrumento máis. Será moi divertido.

Sabela Pita Armada

Eu penso que este proxecto vai darnos unha nova maneira de aprender, pero tamén utilizaremos os materiais que se utilizaban antes. Isto é un bo proxecto porque grazas a isto xa non teremos que preguntar tanto aos profesores, so algunhas cousas que non atopemos. Se grazas a isto aprendemos máis será todo un éxito.

Simón Ríos Fernández

Eu penso que ... este ano imos instalarnos mellor niso da tecnoloxía. Agora mesmo están facendo reformas na nosa clase, pero non pensedes que é calquera reforma. Están a instalar unha pantalla dixital e ordenadores para traballar con eles. A verdade é que será moi divertido ter unha aula nova. Penso que nos vai afectar un pouco. Seguro que non imos utilizar tanto o libro e esa idea non me gusta moito porque non dou comprendido igual. Todos están moi emocionados, din que as mesas van estar xuntas, pero eu non o creo porque poderiamos copiar. O nome do proxecto sóame a envolver, chámase: Avalar

Andrea Tojeiro Bellón

Eu penso que o proxecto Avalar é que nos quintos das distintas escolas, e non de todas, haberá pantallas dixitais e uns ordenadores para o traballo e o estudo. Os ordenadores serán pequenos e nos darán unha serie de páxinas dirixidas aos nosos estudos. As pantallas serán utilizadas como pantallas táctiles e usaranse para correxir, facer ou apuntar deberes.

Adrián Pernas Lamas

Eu penso que a miña clase vai mellorar porque nos van poñer unha pantalla táctil e instalarnos uns ordenadores. Na clase imos ter moi pouco espazo, pero iso non é importante. Eu creo que imos estar mellor agora coa nova clase.

Rafael Santos GonÇalves

Eu penso que para min é guai porque son cousas divertidas. Serve para facer exercicios de Mate, Lengua, Lingua. Pero non pensedes que os imos facer na pantalla táctil; os exercicios ímolos facer nos ordenadores. Pero non poderemos facer os deberes na clase senón onde coloquen os ordenadores.

Celia Varela Fuentes

Eu penso que este proxecto Avalar(cousa que ata agora chamaba Avatar) vai ser como unha clase normal, pero a vez aprendemos a usar as novas tecnoloxías. Personalmente eu creo que sei moi ben "*fuchiclilar"(andar, argallar)* no ordenador de todas maneiras nunca está de máis saber algo mellor. Pero a impresora dá medo, é coma se te comese.

Claudia Sanjurjo Fontela

Este ano poden mellorar miles e miles de cousas. Imos traballar na nosa pizarra dixital e xa non temos que ir a audiovisuais en Coñecemento, en Matemáticas, en Lingua Castelá, en Lingua Galega e tamén en Ingles. Xa non vai facer sombras como a pizarra de audivisuais. Pero o mellor é que temos audiovisuais na clase.

Raúl Pita Balseiro

Eu penso que isto é sobre unha competencia dos colexios, é dicir, entre os 5º e 1º de ESO. Falarase sobre o colexio que é mellor pola capacidade de saber, polos estudos e nalgunhas asignaturas como por exemplo: Lingua Castelá, Lingua Galega, Coñecemento , Matemáticas... O colexio que gane recibirá un premio moi especial.

Nerea Vale Santiago

Eu penso que para min o proxecto AVALAR non vai supoñer un gran cambio porque agora xa estamos acostumados ás libretas e xa sei cas imos seguir utilizando. Por outra parte véxoo ben porque así nos ensinan a utilizar as pizarras dixitais e os ordenadores. Pero eu non me quero esquecer dos cadernos, lapis,bolis, goma... e que me dá mágoa! Bo, xa veremos...

Carla Salgueiro Bereijo

Eu penso que traballaremos cos ordenadores moi ben. Seguro que as cousas serán máis fáciles coa súa axuda. Eu non sei como vai ser a miña clase coa pantalla táctil e os pequenos portátiles. Estou orgullosa de que por fin nos traigan os ordenadores e a pantalla.

Carmen Winter Daporta

Proxecto: Historia dunha semente.

PROXECTO: HISTORIA DUNHA SEMENTE

As plantas teñen un ciclo de vida coma o resto dos seres vivos, nacen, medran, reprodúcense e morren. Para medrar necesitan terra, aire, luz do sol e auga. Pero... como nacen as plantas? Que necesita unha semente para xerminar? É posible que xermine só con humidade e temperatura axeitada?

Para aclarar todas estas dúbidas fixemos un pequeno experimento. Collemos un algodón, empapámolo en auga e metemos dentro sementes de fabas, lentellas, garavanzos... Colocámolas dentro duns botes transparentes, puxémolos na ventá para que lles dera o sol e... esperamos a ver que pasaba!

Escribimos un diario das sementes no que rexistramos os cambios que iamos observando. Impresionante! Aos poucos días as sementes das fabas e das lentellas xa tiñan raíces, os garavanzos tardaron un pouquiño máis. Esperamos a que lle saísen as raíces a todas as sementes para plantalas. Enchemos o bote de terra, metemos as sementes no medio, regámolas e colocámolas na ventá para que medraran.

Nótase que a terra ten moitos nutrientes, aos poucos días xa puidemos observar como lles medraba o talo e na parte de arriba tiñan un cotiledón do que lle saíron follas.
Notamos como medran día a día. As nosas sementes teñen raíz, talo e follas, xa lles podemos chamar plantas! Dentro de pouco ímolas levar para a casa para transplantalas, o bote faise pequeno e necesitan máis terra.

A algúns compañeiros non lles medrou a semente e tivérono que intentar varias veces. Outros, esqueceron algunhas sementes no baño dos nenos e... sabedes o que pasou? Brotaron alí mesmo. Foi incrible!

Gustounos moito esta experiencia, animámosvos a que a fagades, pero ollo, o traballo non remata aquí, agora debemos responsabilizarnos do coidado das nosas plantas.

Garavanzos

Lentellas

Fabas

Fabas e lentellas

Un pouco de todo

AS NOSAS OBSERVACIÓNS		
Luns, 25 de outubro	Puxémos a semente en algodón húmido na ventá. A ver que pasa!	
Mércores, 27 de outubro	Non pasou nada.	
Venres, 29 de outubro	As sementes incharon, parece que van romper.	
Luns, 1 de novembro	As fabas e as lentellas xa botaron raíz. Mmmm... os garavanzos non.	
Xoves, 4 de novembro	Xa medrou a raíz central e saíronlle máis raíces pequenas.	
Venres, 5 de novembro	Botei terra no bote, metín a semente dentro, regueina e púxena ao sol.	
Luns, 8 de novembro	As raíces medran moitísimo.	
Mércores, 10 de novembro	A planta xa ten talo e no cotiledón estánlle saíndo follas.	
Venres, 12 de novembro	Notei moitos cambios na planta, xa medrou moitísimo, ten talo e unhas follas verdes moi bonitas.	
Luns, 15 de novembro	A planta non para de medrar, está moi alta.	
Mércores, 17 novembro	Levamos as plantas para a casa.	

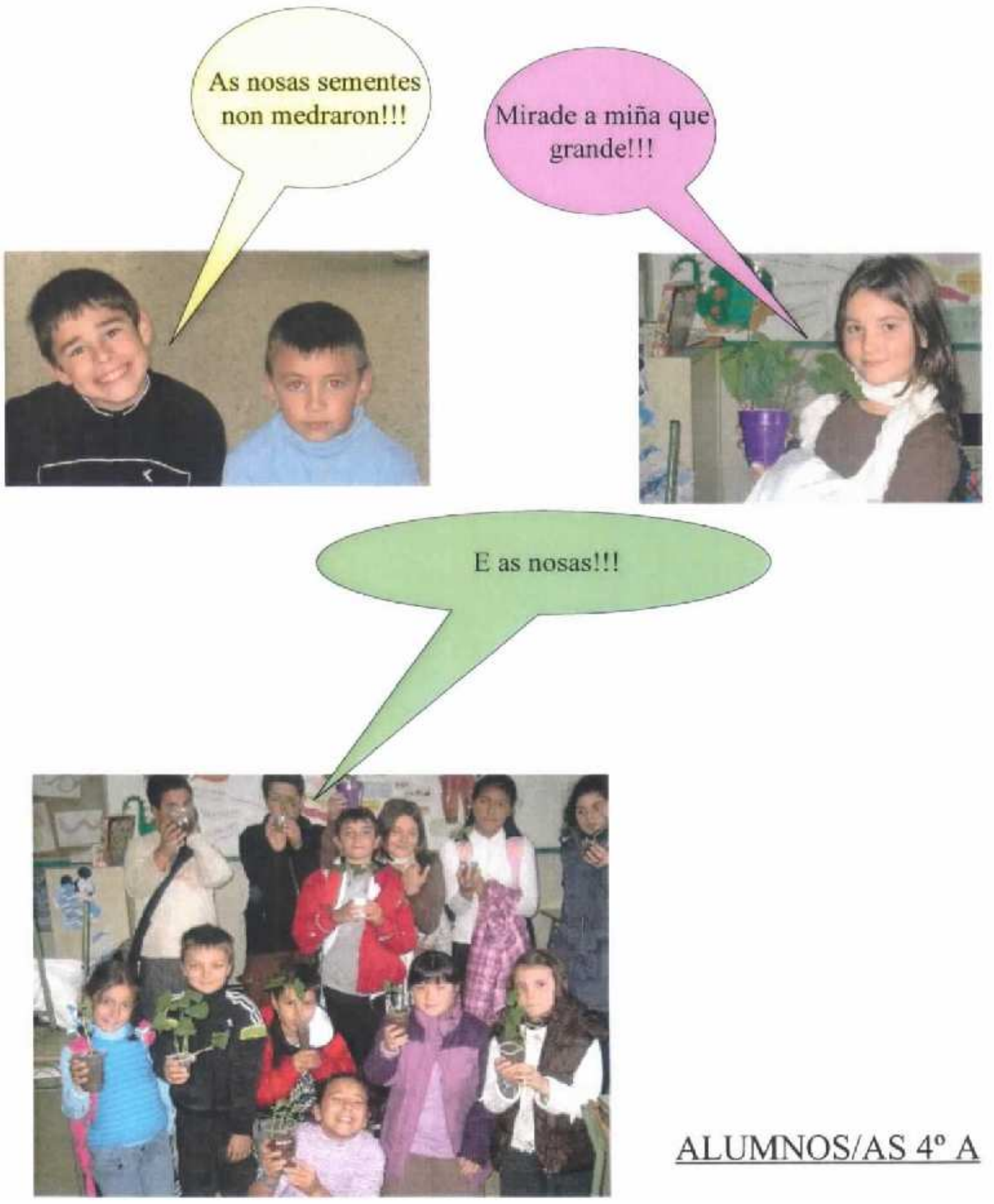

ALUMNOS/AS 4º A

Proxecto:Vixiantes do patio.

A labor dos vixiantes é vixiar a quen tira cousas no chan e quen as tira na papeleira que ademais hai catro tipos: de papel, basura, de plástico e de vidro, aínda que no colexio só hai tres, menos o do vidro.

Cando un neno non lle fai caso ao vixiante hai que decirllo aos profesores que están de garda.

Pero hai moitos alumnos que se negan a facer caso, aínda que o profesor/a lle mandara tiralo.

Os vixiantes repártense nos dous patios, os de 2º e 3º no patio infantil e os de 4º, 5º e 6º no patio dos maiores. O seu traxe é un chaleco e unha gorra, ás veces levamos un guante.

Alumnos/as de 6º B

Biblioteca.

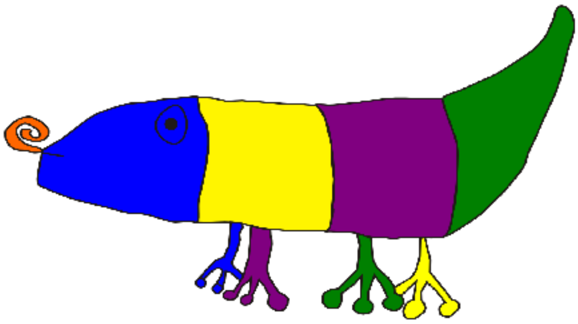

Dende a biblioteca queremos aportar ao noso xornal escolar algúns traballos realizados polo alumnado sobre as actividades realizadas.

Os "bibliotecarios" de 6º fixeron unha redacción sobre o proceso de selección do alumnado colaborador.

Os "bibliotecarios" de 5º redactaron a celebración no colexio do Día das Bibliotecas Escolares e os debuxos fixéronnos os "bibliotecarios" de 4º.

E outras das actividades que se desenvolveron no recreo, foron as gravacións de contos. O alumnado de 2º A traballou o conto *Dona Carme* para festexar o Día das Bibliotecas Escolares. E un grupo de nenas de 4ºA traballou o conto *A castaña que reventou de risa*, para celebrar o Magosto.

Aí van os seus traballos.

BIBLIOTECARIOS.

Para elexir aos colaboradores, fixéronse unhas probas, que consistían en colocar no seu correspondente andel os libros pertencentes a cada sección, e isto se sabe facer grazas a que os profesores ensinháronnos. Os que pasaban a proba son colaboradores e os que non a pasaron, depende: se casi a pasaron, suplentes, e os que non, non son nada.

Agora que xa estamos en 6º, xa facemos as devolucións e empréstamos de libros e películas, entrando en proxecto meiga. En cambio, os de 5º poñen as fechas e colocan os libros, como os de 4º.

Os libros colócanse mirando primeiro o gomet: vermello, amarelo, verde o número e as iniciais do nome do autor e do título.

Colaboradores 6º

O DÍA DAS BIBLIOTECAS ESCOLARES

O 25 de outubro celebramos o día das bibliotecas escolares.Apareceu Multileo (a mascota da nosa biblioteca) no recreo. Veu para motivarnos a ler. Regalounos libros, axendas, camisetas, marcapáxinas, pegatinas, ... Á saída do recreo escoitábase uns poemas que ían sobre libros e bibliotecas e á entrada un conto que se titula Dona Carme. O conto lérono os nenos de 2º A.

Gustounos que viñera Multileo ao colexio e que nos leran uns poemas e un conto. Tárdanos o ano que ven para volver a celebralo.

FIN

Colaboradores de 5º:

Ana Blanco Covelo

Sergio Eiroa Carrodeguas

Ángela Martínez Martínez

Sabela Pita Armada

Claudia Sanjurjo Fontela

Andrea Tojeiro Bellón

Nerea Vale Santiago

Celia Varela Fuentes

res 6º

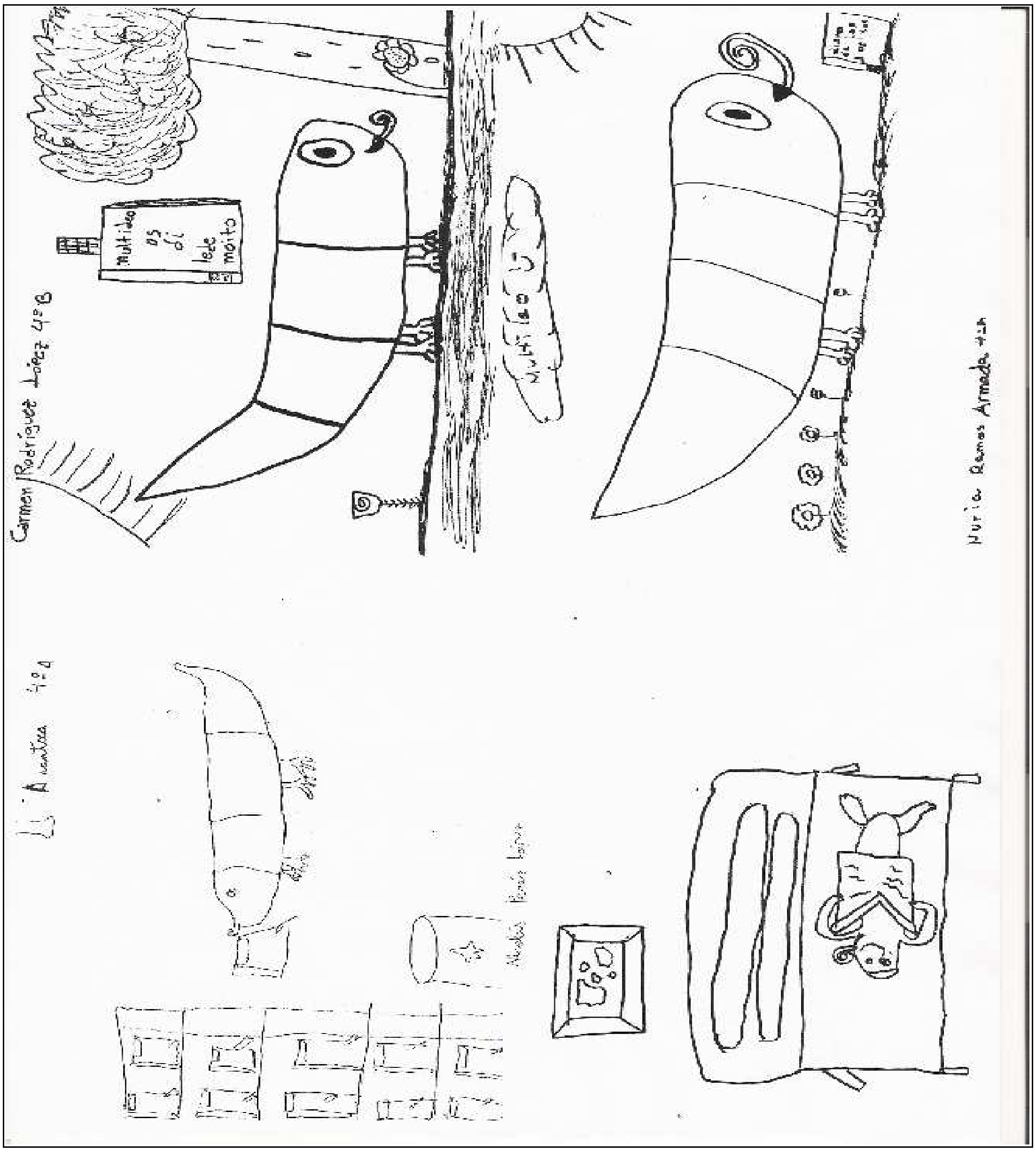

Gravación de contos para a biblioteca

Neste trimestre, comezamos un novo apartado dentro da páxina da biblioteca: a grabación en audio de contos. O primeiro foi para celebrar o Día das Bibliotecas e o outro foi para festexar o magosto.

1- DONA CARME

Para celebrar o Día das Bibliotecas en 2ºA gravamos o conto de Dona Carme que mola moito. Primeiro poñiamos os cascos e despois liamos un anaco do conto mentres outros facían os ruidos dos animais.

Logo oíamos o gravado e daba risa e borrábamos se estaba mal. Despois repetíamos a grabación ata acabar.
Finalmente púxoa Caloto na megafonía para que se escoitara por todo o colexio e a oiran todos á saída.
Se queres oíla agora está nun video na páxina do colexio.

2- A CASTAÑA QUE REVENTOU DE RISA

Un grupo de alumnas de 4º A colaboraron coa biblioteca gravando en audio un conto para festexar o magosto. Esta foi a súa opinión da experiencia:

- A min gustoume moito a experiencia, di Julia. A parte que máis me gustou foi na que a brasa caía no río. Escachamos coa risa.
- Gustoume moito gravar a escena na que a castaña reventaba coa risa- foi o que dixo Eva.

Aida di que repetiría outra vez. Para ela foi entretido e gustoulle bastante mentres que Nuria di que estivo moi ben, aínda que só gravou un anaquiño.
A Arantxa, como foi a castaña, di que foi xenial ser a protagonista da historia.
En poucas palabras, gustoulle isto de gravar.
Os que queirades podedes facer coma estas compañeiras e compañeiros.
Cando vos toque biblioteca, podemos gravar o voso libro favorito. Todos estes contos gravados podedes escoitalos na páxina da biblioteca.

MULTILEO quere agradecer o traballo realizado polos nenos e nenas. E sobre todo, anímavos a que lles pidades a **Papá Noel** e aos **Reis Magos libros e libros para ler moito.**

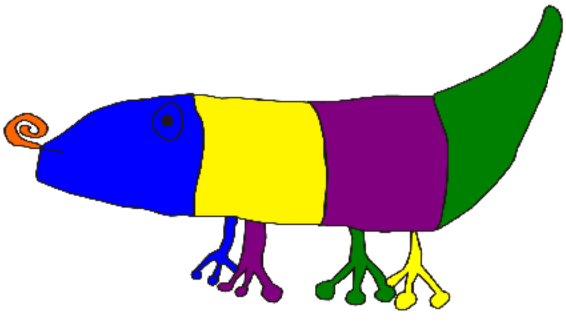

Bicos.

Obradoiro: Xogos para o magosto.

Xogos para o Magosto: SOLITARIO DE ABELÁS e XOGO DE PARELLAS

Fixeron falla 2 mesas vellas, avelás, témperas e a axuda de Juan, un anaco de tea...

1- -SOLITARIO DE ABELÁS

1- Juan fixo os buratos na mesa e nós pintámola de branco .

2-Debuxamos cousas do outono e coloreamos

3- Decoramos a zona central

4- Colocamos as avelás e, a xogar!

1- Coloreamos a tea que tapa a mesa deixando uns rectángulos para pegar unha parte da ficha.

2- Debuxamos por duplicado cousas do outono co seu nome. Unha parte pégase na mesa e outra nun anaco de cartolina.

3- Poñemos as fichas nriba dasda árbore e xogamos a emparellar as que son iguais erguendo de dúas en dúas.
Están na biblioteca para xogar no recreo.

Alumnos e alumnas de 2ºA

Obradoiro: Construción dunha peceira.

Material: Caixa de zapatos, cunchas, area, rede, papel, peixes debuxados en cartolina, témperas, fio e plástico transparente.

Primeiro pintamos a caixa con témperas por dentro e por fóra.

Despois adornamos o fondo con peixes, algas e na base pegamos area.

Pintamos os peixes de cartolina e recor- támolos e despois pegámolos colgados por un fío.

A continuación poñemos encima da area cunhas, pedras, barco de papel con redee peixes.

Finalmente recortamos a tapa da caixa, e poñemos plástico transparente.

Finalmente poñemos a tapa na caixa e adornamos como máis nos guste.

Alumnos e alumnas de 2ºA

Deportes.

A carreira de Moeche

Un día chuvioso fomos correr a Moeche. Competían: Cariño, Cedeira, Mañón e Moeche. Íamos xogando no autobús escribindo nos cristais empañados. Cando chegamos a Moeche entramos no pavillón e deixamos as mochilas nas gradas. Saímos mirar o circuito.¡Era moi estraño! (Non o entendíamos). Cando empezou a carreira primeiro saíron os de infantil masculino. Gañou David de 6ºA, despois foi infantil feminino e gañou Andrea Novo, en alevín masculino gañou Cristian Yañez , en alevín feminino gañou María de 5ºA , en Benxamín masculino gañou un de Cedeira e en Benxamín feminino gañou Esther de 3º. Despois merendamos e xogamos . Uns nenos de 4ºB, Nicolás Pérez e Juanma Roca fixeron a gamba.

Cariño gañou! FIN

Clasificación. Só os resultados dos participantes de Cariño.

Infantil masculino	Infantil feminino
1º David Dos Santos (Cariño)	1ª Andrea Novo (Cariño)
2º Francisco Ramil (Cariño)	2ª Andrea Shepherd (Cariño)
3º Carlos Pernas (Cariño)	3ª

Alevín masculino	Alevín feminino
1º Cristian Yañez (Cariño)	1ª María Corral (Cariño)
2º	2ª Sabela Pita (Cariño)
3º	3ª Nicolle Pérez(Cariño)

Benxamín masculino	Benxamín feminino
1º	1ª Esther Fraga (Cariño)
2º	2ª
3º	3ª

Juanma e Nicolás de 4ºB

Pasatempos.

ADIVIÑAS

Nunca quito a roupa
Pero póñome un disfraz
Sobre o meu vestido verde
Ao chegar o Nadal.
(a árbore do Nadal)

Julen 6º B

De día traca, traca,
e de noite baixo a cama.
(os zapatos)

Alto de pernas,
delgado de bóla,
en cada pola,
unha perindola.
(o pino)

Andrea Novo 6º B

Envoltorios de cores
para miles de sabores.
(os polvoróns)

Voando no seu trineo
vai cruzando o ceo.
(Papá Noel)

É toda de cera
e a súa
chama centellea.
(a candea)

Saíron de Oriente
con rumbo a Belén
se queres xoguetes
escribelle aos tres.
(os Reis Magos)

Andrea Loureiro 6º B

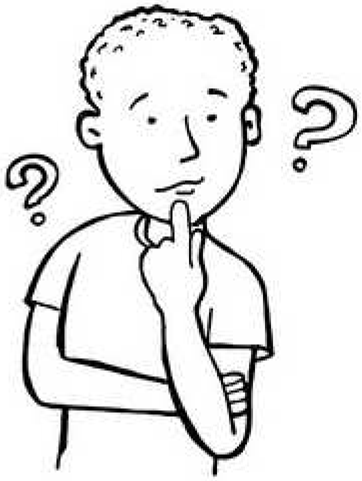

DESCUBRE AS 10 DIFERENZAS

Outras portadas

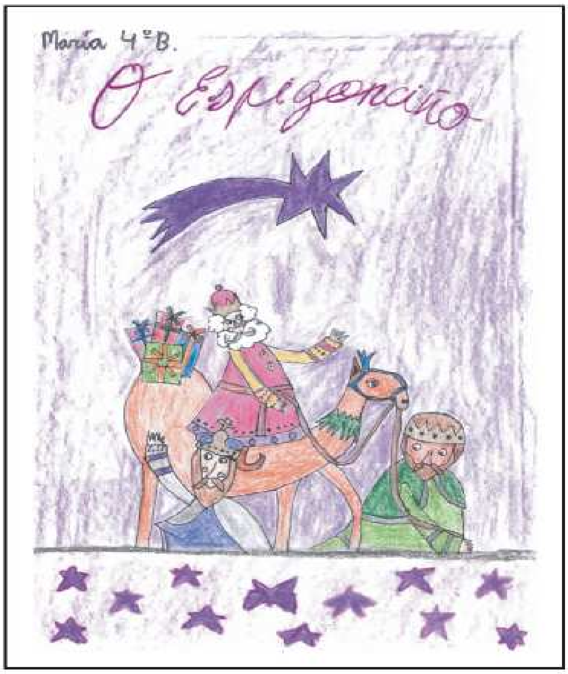

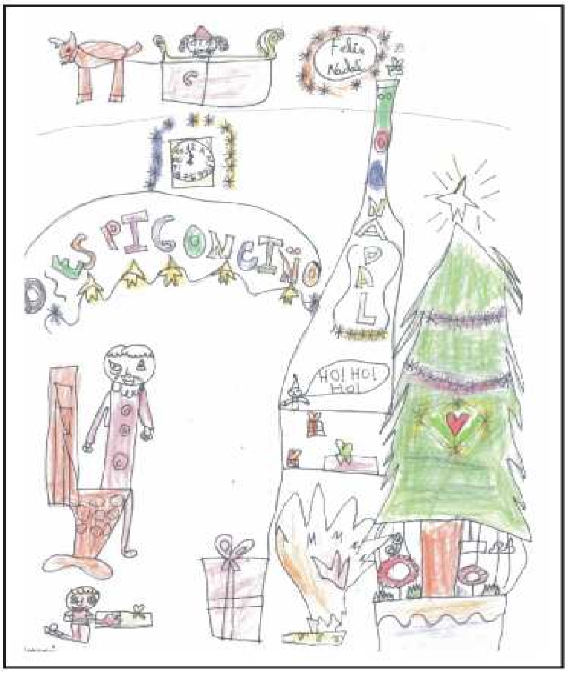

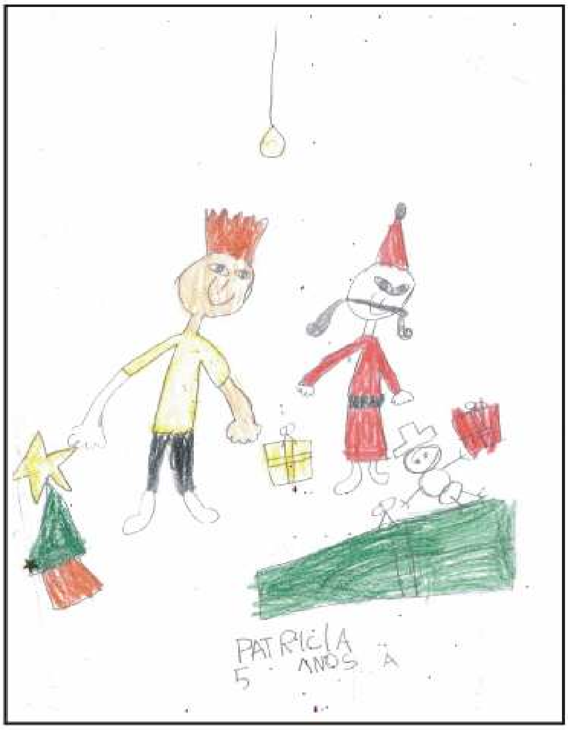

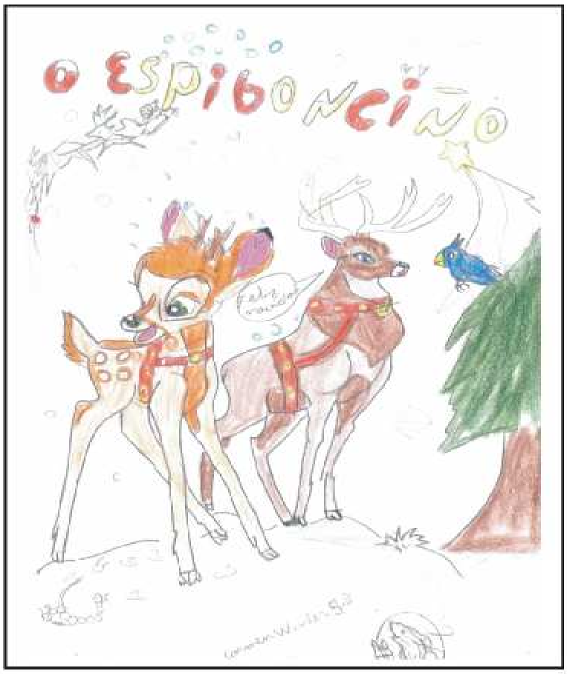

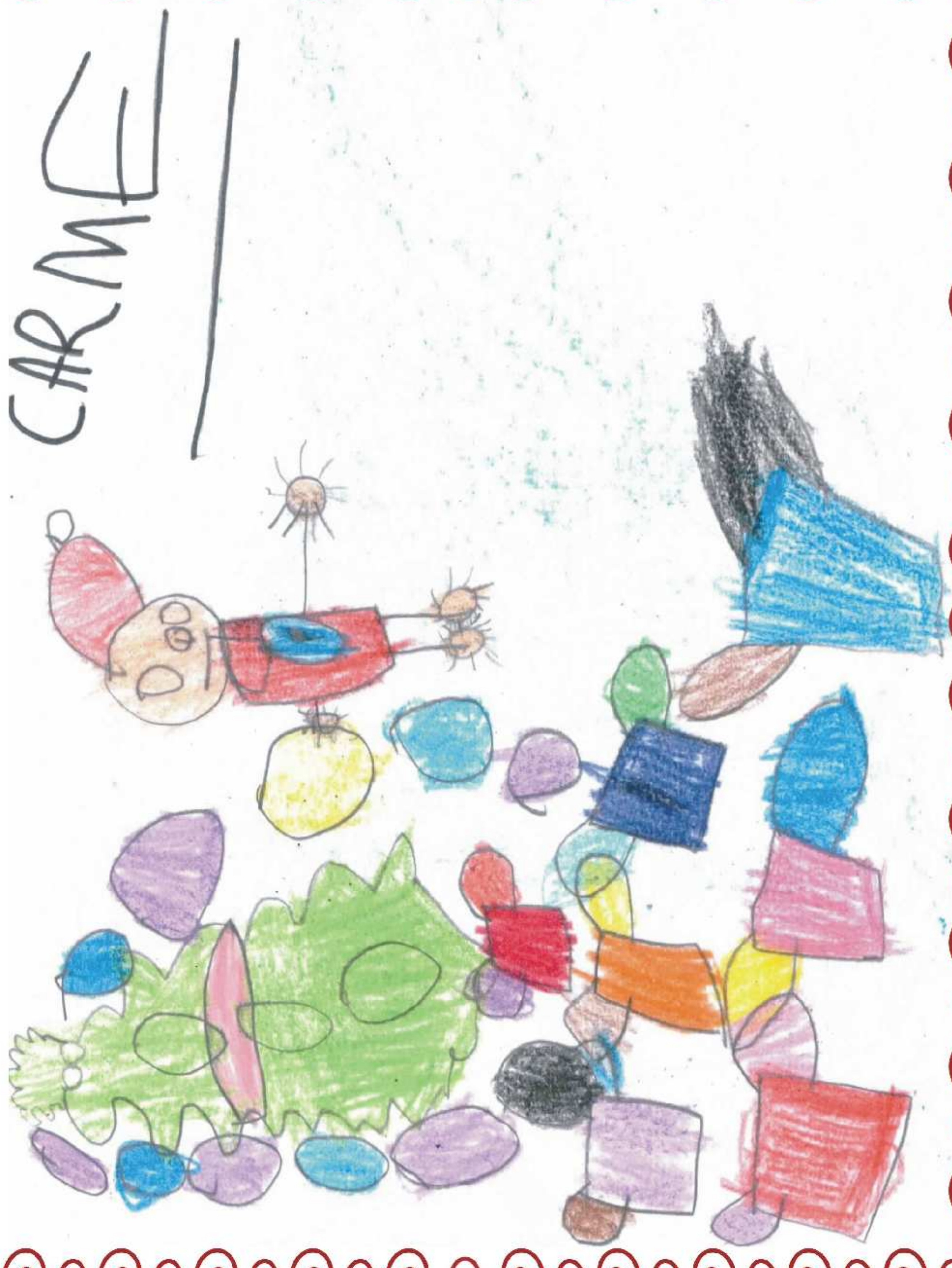

CEIP “Manuel Fraga Iribarne”
Cariño

Subvencionado pola
Consellería de Educación e O.U.
Secretaría Xeral de Política Lingüística